

LETO XII

NOVEMBER, 1972

ŠTEVILKA 11

MISLI

MISLI

(Thoughts)

MESEČNIK ZA VERSKO
IN KULTURNO ŽIVLJENJE
SLOVENCEV
V AVSTRALIJU

*

USTANOVLIJEN LETA 1952

*

Izdajajo slovenski frančičkani

*

Urejuje in upravlja

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.
19 A'Beckett Street, KEW,
Victoria, 3101. Tel.: 86 7787

*

Naslov: MISLI
P.O. Box 197, Kew, Vic., 3101

*

Letna naročnina \$3.00
(zven Avstralije \$4.00)
se plačuja vnaprej

*

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema

*

Tiska: Polyprint Pty. Ltd.,
7a Railway Place, Richmond,
Victoria, 3121

IZ NAŠEGA UREDNIŠTVA

Kar zgrozil sem se, ko sem polnil strani z imeni naših pokojnih. Blizu 500 — in propitcan sem, da jih je še mnoga, ki so nam neznana. Zaradi Matice naših pokojnih je moralo izostati nekaj člankov že pripravljenih za tisk. Če sem koga zaradi tega spravil v slabo voljo, naj mi oprostí. A celotni imenik pokojnih se mi je zdelo važno delo in vredno prostora v MISLIH, zato sem tej številki dodal štiri strani.

K drugemu članku noveembrske številke pa še tele misli: Koliko strani bi moral dodati Matici pokojnih, če bi mogel zabeležiti tudi vse tiste Slovence, ki so med nami nasilno končali življenje pred svojim rojstvom? Kaj pravite? — Urednik.

IZ NAŠE UPRAVE

Ne bom vedno ponavljal eno in isto, ker me je že skoraj srnil. Razumem vsakega, ki mi sporoči: "Zal mi je, rad prebiram MISLI, a nikakor ne morem plačati, ker sem v teh in teh težavah. Ustavite mi list, ali pa mi zaupajte, da bom plačal ob prvi dani priliki . . ." Enostavno molčati in prejemati list celo na večletni dolg, je pa še malo preveč. Presodite sam!

Lepo prošim tudi, da pri pošiljanju naročilne napišete celotno ime in naslov. Samo "Lojze" ni dovolj, posebno še če je brez naslova. Ako iz poštnega pečata razvidim kraj, morda se ujamem pravega Lojza — če ni morda oddal pismo MISLIM kje na poti v službo, milje od domačega naslova. . . Upravnik ni vsevedež, naročnikov je pa tudi malo več kot en ducat. — Upravnik.

NAROČI IN BERI!

V ZDA je Zgodovinski odsek ZDSPB Tabor izdal in založil "BELO KNJIGO", ki v zgoščeni obliki prikazuje razvoj v naši domovini od aprila 1941 do maja 1945. Knjiga vsebuje okrog 10.000 imen v tem obdobju pobitih Slovencev ter vrtnjencev iz Vetrinaja. Seznam ni popoln, saj manjka po mnenju sodelavcev knjige še domala polovica imen. Zato bo knjiga zlasti vredna tistim, ki so šli skozi prva begunska taborišča ter bi s svojim spominom vsaj delno lahko izpohili vrzeli z novimi imeni. Dobrodošla bo tudi vsem ostalim, ki ne zapirajo oči resnici.

"BELO KNJIGO" lahko naročite na našo upravo. Cena pet dolarjev. Prva pošiljka je končno že dospela, ostali dve pričakujem v kratkem.

MOHORJEVE KNJIGE 1973

bodo okrog božiča dosegle. Zagotovite si jih! Cena bo ista kot lansko leto: \$4.00 za štiri knjige bogate vsebine:

KOLEDAH za leto 1973 z mnogimi zanimivimi članki.

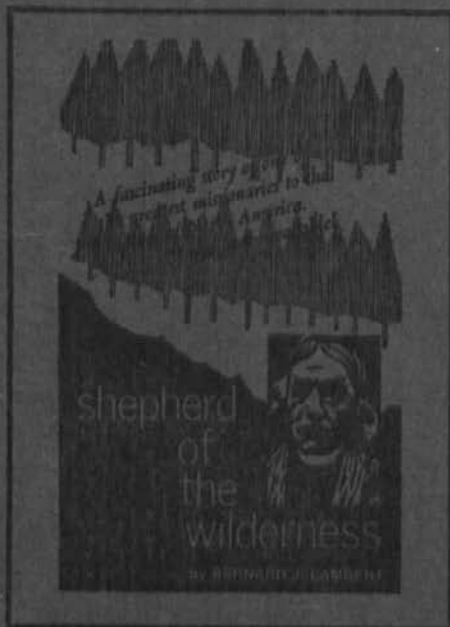
RAZDRTO GNEZDO. Večernična povest izseljenskega pisatelja Karla Mausorja.

PEKLENSKI BOTER in druge slovenske pravljice. Zbral in napisal Alojzij Bolhar.

NAŠE ŽIVLJENJE. Priročnik za pouk in vzgojne napotke stariem, vzgojiteljem in mladini sta napisala Dr. Emma Pertl in Prof. Miša Krašovic-Pertlova.

oOo

Priporočamo tudi angleško knjigo (zopna izdaja) SHEPHERD OF THE WILDERNESS. Življenjepiso povesti o Frederiku Baragu je napisal Amerikane Bernard J. Lambert. Bila bi lep dar vsakemu avstralskemu prijatelju. Cena en dolar.

Novembrsko razmišljanje

Po bitki življenja . . .

Ugasnile so strasti, potihnili viharji, umrlo vsako hrepenenje . . .

Pokopana so razočaranja, krivice, trpljenja ni več . . .

Bitka je končana!

Stoično mirno leže drug ob drugem: dnevni vrvež, puščoba noči, sončna pripreka, gomila snega — nič jih več ne vznemiri.

Kajti — končano je. Ti, ki tukaj leže, ne morejo več umreti. Samo enkrat živiš — samo enkrat umreš.

Sosedje v pozemlju se ne sporekajo. Tova-rišija pod rušo je na zavidljivi višini.

Nobene zavisti. Nobene želje po tujem. Nobe-nih sunkov s komolci. Nič prednosti. Bogastvo je prah in pepel.

Ko veter potegne preko te poljane grobov in glas zvona podrsa ob kamen: "Danes meni — jutri tebi! . . ." — ni privošljivosti.

O, sveti, večni, nevznemirljivi mir! Mir mrt-vih teles, posod brez duš, ki čakajo vstajenja.

Toda, ljudje, to nismo mi! Še ne. Mi še pri-demo, da ležemo mednje. Nam pogled na to postrojeno preteklost ne sme in ne sme spodne-sti koraka. Ni še čas, da bi se predali slepilu miru, to bi bila življenjska zabloda.

Grobovi pokrivajo nebstveno in skrivajo — tisto bistveno, večno.

Mi moramo še v boj! Še smo popotniki trud-nih korakov, ki moramo kljubovati viharjem, ve-slati proti toku, graditi mostove, podpreti so-potnika, ki omaguje na poti življenja. Romarji — voljni ali prisiljeni — in vendar romarji. Čas nas oklepa — na vsaki minuti višimo kot mravlja nad prepadam. Iščemo sebe — po-zabljammo nase, gradimo — podiramo, hodimo po poti od Večnega zaznamovani — ali pa se izgubljammo v samotah brez smotra . . .

Ko bo bitka življenja končana, bomo legli tudi mi. Knjiga življenja se bo zaprla in Nekdo bo pritisnil nanjo pečat večnosti. Veliki, posled-nji AMEN bo zapečatil naš boj . . .

Bog s teboj, romar!

MATICA NAŠIH POKOJNIH

V tej številki MISLI objavljamo abecedni seznam rojakov, ki so umrli v Avstraliji v vseh letih našega izseljenstva. Seznam brez dvoma ni popoln in tudi pri marsikaterem zbranih imen manjkajo osnovni podatki. Med imeni so tudi osebe drugih narodnosti, ki so bile poročene s Slovencem oz. Slovenko.

Veliko truda je bilo položenega v to dolgo vrsto imen. Glavni namen objave: ne pozabimo naših po-kojnih — tudi mi bomo enkrat med njimi! Poleg tega pa bi z objavo radi dali bravcem priliko, da nam po-magajo seznam izpolniti z doslej neznanimi imeni po-kojnih in pa s podatki, ki tu še manjkajo. Prav vse vabimo k sodelovanju in se za sleherno sodelovanje že v naprej iskreno zahvaljujemo. — Uredništvo.

LUCKA NA GROBOVE,

KI JIH NI . . .

Marija N.,
Melbourne

V AVUGUSTOVI številki MISLI sem se zazrla v sliko dveh ljubkih otročičev v narodni noši, pod katero je urednik napisal res pomembno vprašanje: **Koliko takihle slovenskih draguljev mora umreti pred svojim rojstvom?** Pretreslo me je, kot me je nedavno pretreslo, ko sem brala, da je številka legalnih umorov nerojenih samo v Sloveniji 20.000 letno, tajnih pa morda še enkrat toliko. Ob takihle mislih sem hvaležna svojim dobrim staršem, ki so mi dali življenje in mi ga tudi ohranili, četudi sem bila ena zadnjih otrok številne družine. Prepričana sem, da ne sme in ne more biti nobenega izgovora, ko gre za ohranitev življenja.

Ljubljanska DRUŽINA je v letošnji dvanajsti številki (18. junija) objavila pismo bravca ali bravke, ki je nosilo naslov: **NAMESTO VENCA NA GROB — NEROJENIM.** Ker sem sama Dolenjka, me je še bolj ganilo. Mislim, da bi bilo kar prav, če pride dobesedno v tale moj dopis in z njim v MISLI:

Našo javnost vsak dan pretresajo poročila o raznih nesrečah, samomorih, ubojih.

Še bolj pretresljive od teh pa so druge nasilne smrti, mimo katerih gre naša javnost precej brezbrizno. V 8. št. "Kmečkega glasu" je časnikarka Janja Kastelic objavila pogovor z ginekologom novomeške porodnišnice dr. Šribarjem. V pogovoru je dr. Šribar povedal tudi to, da so v letu 1971 samo na ginekološkem oddelku novomeške bolnišnice na željo mater — verjetno pa tudi očetov — 670 človeškim bitjem preprečili vstop v življenje.

670 nedolžnih otrok, ki so jih na področju ene same porodnišnice v enem samem letu starši obsodili na smrt, je podatek, ob katerem mora vsakega poštenega človeka zaboleti srce.

V naši državi in tudi drugod po svetu sodišče redkokdaj izreče smrtno obsodbo. In če jo, stori to šele potem, ko obtožencu neizpodbitno dokažejo težak zločin. In še tedaj ima obtoženi pravico do obrambe, do zagovornika. Vsak drug uboj — razen usmrtitve zločinca — se v jeziku kulturnih ljudi imenuje barbarstvo, nad katerim se zgražamo.

Medtem pa vsak dan umira na stotine nerojenih ljudi (Opomba uredništva: dnevno je na svetu do 100.000 splavov!), ki jim ni priznana pravica do zagovornika. Smrtno obsodbo zanje podpišejo tisti, ki so jih spočeli in bi jih prvi morali braniti.

Pretresljiv je pogled na vrsto mrlških krst, katerih slike prinašajo časopisi ob raznih množičnih nesrečah. Ob podatku iz novomeške bolnišnice mi je kar sama od sebe stopila pred oči slika 670 majhnih krst . . . Toda ti mrlški še krst niso imeli in Bog ve, kje končujejo njihova trupelca. Ob njihovih grobovih ni pogrebcev, ni molitev, ni cvetja in sveč in edini zunanji spomin za njimi so statistike, ki hladno beležijo, koliko splavov izvršijo v tej ali oni bolnišnici . . . In morda se spomin nanje kdaj utrne tudi v srcih njihovih staršev, še posebno, ker duše umrlih otrok, čeprav tudi milosti svetega krsta niso bile deležne, zanje prav gotovo prosijo božjega usmiljenja.

In upajmo, da bodo uslišani, da bodo tako tudi tisti starši, ki jim je udobnost glavni cilj, kdaj spoznali, da morajo življenje dajati, ne pa ga uničevati, da je to eden od glavnih temeljev prave zakonske sreče. Vsem slovenskim malčkom, ki so morali v smrt nerojeni, pa naj bodo namesto venca na grob posvečene te vrstice.

M. P., Mirna peč

Pripis uredništva: Dnevno na svetu ne uničijo nekaj sto otrok, ampak okoli 100.000 . . . Kako bi nas pretreslo, ko bi televizija vsak večer prikazala 100.000 drobnih krst . . . naših lastnih žrtev. Ali pa — človek je res lahko pošastno bitje — bi se "navadili" tudi na to . . .

Tako ljubljanska DRUŽINA. Ali je treba temu pismu še kaj pripomniti? Morda to, kar je nedavno na protestnem zborovanju proti uzakonitvi splava (upam, da v Victoriji do uzakonitve nikdar ne bo prišlo!) dejal znani doktor-ginekolog Frank Hayden. Takole nekako se je izrazil: "Če uspe uzakonitev umora nerojenih, bomo kmalu šli korak dalje in ubijali invalide, pohabljenice in ostarele, dokler se ne bomo vrnili k plinskimi celicam nacistične Nemčije . . ."

MATIČNA KNJIGA NAŠIH POKOJNIH

... Odprta noč in dan
so groba vrata,
a' dneva ne pove
nobena pra'ka . . .
(F. Prešeren)

- ADAM Alojz
* ? — Koritnice
† Jan ali feb. 57—Silkwood, Qld.
- ARH Janez
* ? — Bohinj na Gor.
† ? 55 — Fawkner (M), Vic.
- ANDRENEK Cecilija r. Krajnc
* 19. 10. 28 — Babna reka
(Žusem)
† 20. 3. 66 — Geelong, Vic.
- ARZENŠEK Elizabeta r. Gliebe
* ? — Kočevje (48 let)
† ? 2. 60 — Sydney, N.S.W.
- AQUILINA Štefanija r. ?
* ? — ?
† 18. 7. 61 — Melbourne, Vic.
- BADAVINEC Marica
* 23. 3. 50 — Sp. Konjišče
* 14. 2. 69 — Fairfield (S), NSW
- BALAZIČ Ivan
* 19. 5. 36 — Brezovica, Prekm.
† 22. 6. 58 — Fitzroy (M), Vic.
- BASTALEC Viktorija r. Merkuža
* 20. 7. 1892 — Volčigrad pri
Komnu
† 23. 12. 69 — Paringa, S.A.
- BAVČAR Ivan
* 27. 1. 1899 — Ajdovščina
† 17. 6. 71 — Auburn (S), NSW
- BAVDAŽ Florjan
* 4. 5. 33 — Leupa, Kal nad
Kanalom
† 6. 3. 68 — Footscray (M), Vic.
- BAVDAŽ Valentin
* ? — Hoje ob Soči
† 24. 3. 69 — Regents Park (S),
N.S.W.
- BELAK Rudi
* ? — Kapelski vrh (Radenci)
(26 let)
† 26. 8. 62 — Sydney, N.S.W.
- BENKO Milan
* 22. 3. 10 — Bled
† 13. 9. 72 — Bondi (S), N.S.W.
- BER Jožef
* ? — Podlehnik, Haloze (58 let)
† 26. 2. 63 — Blacktown (S),
N.S.W.
- BERGIČ Ratko
* 13. 10. 13 — Zamet, Istra
† 5. 1. 55 — Yackandandah, Vic.
- BERGINC Peter Andrej
* ? — Sydney, N.S.W. (7 ted-
nov)
† 31. 5. 71 — Sydney, N.S.W.
- BERGINC Peter Pavel
* ? 3 ali 4. 69 — Sydney, N.S.W.
† 7. ali 8. 4. 69 — Sydney,
N.S.W.
- BERNICH Roman Lovrenc
* ? — blizu Čedadada (28 let)
† konec sept. 69 — Melbourne,
Vic.
- BERNIK Alojzij
* 28. 10. 47 — Ukanje
† 3. 2. 53 — Kilburn (A), S.A.
- BOBEK Alfred
* 18. 8. 42 — Reka, Istra
† 25. 12. 64 — St. Albans (M),
Vic.
- BON Gabrijel
* 28. 5. 58 — Carlton (M), Vic.
† 29. 5. 58 — Carlton (M), Vic.
- BOŽIČ Marija r. Podbevšek
* ? — ?
† ? — Warrawong (W), N.S.W.
- BRAINI (BRAJNIK) Albin
* 4. 4. 11 — Ankarán, Istra
† 6. 10. 64 — Heidelberg (M),
Vic.
- BRATOŠ Milan
* ? — Vel. Pristava pri Pivki
† 11. 11. 67 — Norseman, W.A.
- BREGANTIČ Miroslav
* 27. 2. 43 — Števerjan
† 27. 9. 59 — Cairns, Qld.
- BRESCHNIK Mihael
* 11. 4. 08 — Hohenek pri Celju
† 8. 9. 62 — Essendon (M), Vic.
- BREZIČ Ivan
* ? — ?
† ? 56 — blizu Coome, N.S.W.
- BREZIČ Stanko
* ? — ?
† ? 56 — blizu Coome, N.S.W.
- BRKOVEC Mihael
* 18. 9. 05 — Jezersko pri
Kranju
† 11. 4. 68 — Doonside (S),
N.S.W.
- BRNE Dušan
* 7. 8. 46 — Podgraje
† 10. 4. 53 — Carlton (M),
Vic.
- BRODNIK Marija r. Regoršek
* ? — Šmarje pri Jelšah (63 let)
† 8. 7. 66 — Corrimal (W),
N.S.W.
- BROZIČ Kristina r. Prosen
* 10. 10. 1900 — Vrbica (Il. B.)
† 3. 9. 71 — Elwood (M), Vic.
- BUBNIČ Suzana
* 13. 8. 58 — Melbourne, Vic.
† 6. 10. 60 — Melbourne, Vic.
- BUCKOVIČ Kata r. Fabjančič
* 25. 10. 07 — Mune, Istra
† 24. 12. 70 — Caulfield (M),
Vic.
- BUTINAR Frančiška r. Petelin
* 6. 1. 31 — Jezero pri Preserju
† 26. 6. 64 — Springvale (M),
Vic.
- CANDIR Jožef
* 25. 3. 25 — Hromce pri Žalcu
† 25. 6. 64 — Ararat, Vic.
- CARLI (KRALJ) Klavdij
* 28. 7. 30 — Trst
† 24. 5. 69 — Preston (M), Vic.
- CEJ Elizabeta r. ?
* ? — Serpenica pri Bovcu
† 6. 7. 62 — Artarmon (S),
N.S.W.

- CENČIČ** Vladimír
* 8. 12. 20 — Robedišče pri Breginju
† 29. 1. 68 — Ringwood (M), Vic.
- CERAR** Marjan
* ? — Celje (19 let)
† 27. 5. 67 — Albury, N.S.W.
- CHERSINI** Tosca r. Cresina
* 6. 1. 1893 — blizu Trsta
† 3. 5. 63 — York (A), S.A.
- COLJA** Avguštin
* 27. 8. 16 — Komen
† 1. 12. 68 — East Melbourne,
- COPOD** Charlie
* 30. 10. 47 — ? Avstrija
† 3. 1. 57 — Maitland, N.S.W.
- COPOD** Frankie
* 2. 4. 50 — Maitland, N.S.W.
† 3. 1. 57 — Maitland, N.S.W.
- COPOD** Julka
* 17. 1. 49 — ? Avstrija
† 3. 1. 57 — Maitland, N.S.W.
- COPOD** Mary
* 17. 8. 46 — ? Avstrija
† 3. 1. 57 — Maitland, N.S.W.
- CRISSANI** Sonja
* ? 63 — Sydney, N.S.W.
† ? 9. 63 — Sydney, N.S.W.
- CURIE (KURI)** Anthony
* 20. 5. 54 — Yallourn, Vic.
† 27. 11. 70 — Darlinghurst (S), N.S.W.
- CUZZOLIN** Fioravante Franc
* 8. 11. 24 — Sistiana pri Trstu
† 24. 10. 62 — Melbourne, Vic.
- CVIRN** Ivan
* ? — ?
† ? 63? — Ballarat?, Vic.
- CVIRN** Marija r. ?
* ? — Sv. Jurij ob Ščavnici
† 10. 11. 53 — Ballarat, Vic.
- ČADEŽ** Franc
* 31. 5. 08 — Dobrova pri Lj.
† 27. 2. 71 — Perth, W.A.
- ČARGO** Angel
* 28. 8. 07 — Ročinj pri Kanalu
† 25. 2. 67 — Adelaide, S.A.
- ČARMAN** Pavla
* ? — ? (35 let)
† 12. 1. 58 — Brisbane, Qld.
- ČEBIN** Martin
* 1. 8. 04 — Altessen, Avstrija
† 2. 2. 65 — Footscray (M), Vic.
- ČEH** Franc
* ? ? 12 — Limbuš pri Mariboru
† 19. 8. 57 — Brisbane, Qld.
- ČERNE** Matija
* ? — ?
† ? 5. 56 — Sydney, N.S.W.
- ČERNEC (ČRNČEC?)** Valentin
* ? — ? Prekmurje (o. 50 let)
† ? 7. 68 — Moonee Ponds (M), Vic.
- ČERNIČ** Teodora r. Češčut
* 6. 2. 1897 — Savodnje
† ? 1. 64 — Seymour, Vic.
- ČESNIK** Marjan
* 6. 12. 26 — Otlīči pri Ajdovščini
† 2. 12. 68 — Heidelberg (M), Vic.
- ČINČ** Ana Marija
* 24. 7. 67 — Berri, S.A.
† 24. 8. 70 — Monash, S.A.
- ČOPER** John
* 12. 10. 65 — Benalla, Vic.
† 20. 11. 65 — Melbourne, Vic.
- ČUŠIN** Stana r. Forčič
* 20. 3. 32 — Preserje pri Komnu
† 19. 4. 65 — Laverton, Vic.
- DEBEVEC** Ladislav
* ? — blizu Postojne (29 let)
† 5. 5. 57 — Nunawading (M), Vic.
- DEKLEVA** Ana r. Stefe
* ? — Predoslje pri Kranju
† 14. 11. 63—Cardiff (N), NSW
- DEKLEVA** Franc
* ? — Bitnje pri Il. B. (32 let)
† 27. 8. 60 — Cardiff (N), NSW
- DEKLEVA** Ludvik
* ? — Ilirska Bistrica (39 let)
† 1. 7. 60 — Sydney, N.S.W.
- DEKLEVA** Melinda
* 30. 11. 68 — Traralgon, Vic.
† 23. 1. 70 — Traralgon, Vic.
- DEŽMAN** Olga r. ?
* ? — ?
† 19. 9. 54 — St. Marys (S), N.S.W.
- DOMINKO** Marija Suzana
* 23. 8. 62 — Melbourne, Vic.
† 18. 5. 63 — St. Albans (M), Vic.
- DOMJANIČ** Stanko
* 16. 10. 36 — Novo selo, Prekm.
† 25. 11. 65 — St. Albans (M), Vic.
- DREMELJ** Franc
* 25. 12. 04 — Javor pri Kam.
† 9. 5. 64 — Cardiff (N), N.S.W.
- DREMELJ** Marija
* ? — ? (4 leta)
† 10. 8. 56 — Cardiff (N), N.S.W.
- DRMOTA** Anton
* ? — Žiri
† 12. 9. 63 — Wollongong, N.S.W.
- DRMOTA** Marija r. ?
* ? — ?
† ? 7. 63 — Corrimal?, N.S.W.
- DRVODEL** Jožefa r. Lavrič
* 20. 3. 26 — Hrib pri Loškem potoku
† 11. 2. 71 — East Coburg (M), Vic.
- DUBROVIČ** David
* 20. 11. 65 — Matraville (S), N.S.W.
† 12. 12. 70 — Malabar (S), N.S.W.
- DUJMOVIČ** Ciril
* ? — Ostrovica pri Postojni (33 let)
† ? 11. 58 — Mansfield, Vic.
- ESPOSITO** Leopoldina r. Bučar
* 28. 12. 26 — Maribor
† 2. 1. 66 — East Melbourne, Vic.
- FABČIČ** Alojzija — sestra Baptista (Klaverjeve družbe)
* 16. 6. 04 — Orehovica (Podnanos)
† 9. 9. 62 — Fitzroy (M), Vic.
- FABJAN** Jože
* ? — Sveto (75 let)
† 9. 1. 66 — Mona Vale (S), N.S.W.
- FAJDIGA ROZALIJA** r. Kuk
* 4. 9. 1893 — Tolmin
† 13. 9. 66 — Kew (M), Vic.
- FALETIČ** Ivan
* 15. 8. 24 — Ravne na Tolminskem
† 18. 4. 70 — Woodville (A), S.A.
- FARTEK** Jožef
* 13. 3. 41 — Grad, Prekm.
† 23. 10. 69 — Deer Park (M), Vic.
- FASUN** Stanko
* ? — Črna na Kor. (28 let)
† 18. 1. 64 — Portland, Vic.
- FERBEŽAR** Jože
* 20. 10. 27 — Mali vrh (Šmarje Sap)
† 26. 3. 72 — Kiama, N.S.W.

- FERFILA** Marija r. Marinšek
* 26. 12. 24 — Zagon pri Po-
stojni
† 4. 5. 71 — Manjimup, W.A.
- FILIPIC** Jože
* ? — na Tolminskem (51 let)
† 24. 1. 61 — Wanneroo (P),
W.A.
- FRANCIS**, Charles Frederic
* 26. 4. 1896 — London
† 9. 1. 71 — East Doncaster
(M), Vic.
- FRETZE** Ana r. Zemljic
* ? — Gornja Radgona (73 let)
† 8. 8. 68 — Greenwich (S),
N.S.W.
- FURLANI** Zofija r. Milič
* 19. 5. 35 — Repentabor
† 4. 11. 58 — Fairfield (M),
Vic.
- GAMZE** Alojz
* ? — Šentilj (32 let)
† 1965 ali 66 — Wangaratta,
Vic.
- GERBEC** Helenka
* 2. 3. 53 — Greta, N.S.W.
† 2. 3. 53 — Greta, N.S.W.
- GLIVAR** Milan
* 17. 7. 29 — Karite (Dobrníč)
† 3. 1. 63 — Sydney, N.S.W.
- GODINA** Marcel
* ? — ?
† 2. 55 — Melbourne, Vic.
- GOETZL** Marjan
* 15. 8. 36 — Maribor
† 20. 4. 72 — Mordialloc (M),
Vic.
- GORIŠEK** Jože
* ? — Tržič na Gor. (54 let)
† 25. 12. 66 — Port Kembla
(W), N.S.W.
- GRAH** Leopold
* 17. 8. 32 — Motovilci pri
M. Soboti
† 26. 7. 66 — Fitzroy (M), Vic.
- GRAMC IVAN**
* 12. 6. 01 — Mrzlava vas
(Čatež)
† 25. 12. 51 — Yallourn North,
Vic.
- GRASSMAYR** Janez
* 6. 2. 1900 — Tržič na Gor.
† 13. 3. 58 — Penshurst (S),
N.S.W.
- GRASIČ** Anton
* 23. 6. 43 — Maribor
† 31. 10. 70 — Flemington (M),
Vic.
- GRIL** Ivan
* ? 36 — Hrenovice pri Post.
† 6. 11. 64 — Charlton, Vic.
- GRŽELJ** Ivana r. ?
* ? — Male Loče pri Hrušici
(57 let)
† 27. 11. 63 — Wollongong,
N.S.W.
- GRŽELJ** Mario
* ? — Male Loče pri Hrušici
(25 let)
† 25. 1. 67 — Wollongong,
N.S.W.
- GRŽINA** Jože
* ? — Ilirska Bistrica (60 let)
† 9. 6. 58 — Sydney, N.S.W.
- GUS** Luigi
* 18. 1. 1898 — Podlach, Bene-
čija
† 26. 6. 72 — Stepney (A), S.A.
- HAFNER** Franc
* ? — Škofja Loka (25 let)
† 30. 3. 58 — Mansfield, Vic.
- HAJSINGER** Kim
* 21. 7. 68 — Liverpool (S),
N.S.W.
† 6. 8. 70 — Fairfield (S),
N.S.W.
- HARTNER** Jakob
* 18. 4. 08 — Sv. Anton
v Slov. g.
† 4. 2. 64 — Melbourne, Vic.
- HAUPTMAN** Adolf
* 13. 10. 39 — Maribor
† 22. 7. 67 — Matraville (S),
N.S.W.
- HLADIN** Marija r. ?
* ? — ?
† 2. 64 — Perth?, W.A.
- HLASTEC** Albin
* 19. 12. 41 — Žreče
† 7. 2. 72 — Canberra, A.C.T.
- HOBİČ** Feliks
* ? — ? (17 let)
† 7. 6. 59 — Wanneroo (P),
W.A.
- HOJAK** Amalija r. Plesničar
* 25. 3. 1900 — Čepovan
† 1. 10. 71 — Melbourne, Vic.
- HOJAK** Ivan
* 10. 10. 1895 — Čepovan
† 23. 12. 70 — Melbourne, Vic.
- HOJEK** Andrej
* ? — blizu Gorice
† 2. 7. 58 — Swan Hill, Vic.
- HOLZEDEL** Anton
* ? — ? v Prekmurju
† 1. 4. 67 — Brisbane, Qld.
- HORVAT** Alojzij
* ? — blizu Ptuja (42 let)
† 3. 3. 68 — St. George, Qld.
- HORVAT** Viljem
* 6. 2. 37 — Vadarci
† 11. 9. 72 — Sydney, N.S.W.
- HRAST** Alojzij
* 26. 3. 1891 — Borjane pri
Kobaridu
† 25. 3. 59 — Wentworthville
(S), N.S.W.
- HRAST** Terezija r. Menič
* 9. 9. 1895 — Borjane pri
Kobaridu
† 23. 10. 71 — Wentworthville
(S), N.S.W.
- HRELJA** Anton
* 11. 1. 33 — Nafte pri Dol.
Lendavi
† 9. 3. 59 — Wangaratta, Vic.
- HRIBAR** Matevž
* ? — ?
† 2. 5. 54 — Munyang, N.S.W.
- HROVAT** Felicita r. Pregelj
* 20. 11. 1895 — Gaberje pri
Vipavi
† 16. 11. 71 — Melbourne, Vic.
- HROVAT** Ivan
* 25. 6. 1894 — Korte nad Izolo
† 7. 2. 70 — Footscray (M), Vic.
- HUBNER** Ingrid
* 1. 9. 60 — Melbourne, Vic.
† 16. 12. 60 — Melbourne, Vic.
- HVALA** Albert
* ? — ? Slov. Prim. (24 let)
† 12. 4. 68 — Preston (M), Vic.
- IBIC** (IBITZ) Dušan
* 1. 9. 28 — ? Slovenija
† 2. 5. 61 — ? Melbourne, Vic.
- INGELBERGER** Pavel
* ? — Tržič na Gor. (68 let)
† 28. 10. 70 — Glebe, N.S.W.
- ISKRA** Neil
* 17. 12. 62 — Melbourne, Vic.
† 19. 12. 62 — Melbourne, Vic.
- ISKRA** Romeo
* 25. 10. 30 — Podgraje
† 16. 10. 72 — Sydney, N.S.W.
- JAKAC** Ivan
* ? — ? blizu Kopra
† 5. 12. 66 — Kew (M), Vic.
- JAKAC** Zorka r. Žugan
* 29. 7. 19 — Gračiče pri
Kopru
† 26. 6. 60 — East Brunswick
(M), Vic.

- JAKSETIČ Alojzij
* ? — ?
† 16. 6. 57 — ? med Coomo in Sydneyem, N.S.W.
- JAMNIKAR Marta r. Hoestinger
* ? — ?
† 6. 10. 62 — West Geelong, Vic.
- JANEŽIČ Mirko
* ? — ? blizu Vipave (nad 40 let)
† ? 2. 65 — Mt. Isa, Qld.
- JANUŠIČ Anton
* 10. 1. 30 — Mali Mihaljevec
† 30. 5. 69 — Buckley, Vic.
- JANŽEKOVIČ Janko
* 14. 11. 60 — Sydney, N.S.W.
† 10. 8. 69 — Croydon (S), N.S.W.
- JANŽIČ Ludvik
* 25. 7. 33 — Slovenska Bistrica
† 14. 11. 59 — Durham Ox, Vic.
- JAPELJ Frančiška
* ? — Ljubljana-Vič? (preko 70 let)
† 29. 5. 70 — West Melbourne, Vic.
- JELEN Jožef
* ? — Zavrh v Savinjski dol.
† ? 1958 — Wombat, N.S.W.
- JELENKO Milan
* 4. 4. 34 — Hudinje pri Celju
† 10. 12. 64 — Geelong, Vic.
- JERNEJČIČ Marjan
* 8. 3. 60 — Melbourne, Vic.
† 8. 3. 60 — Melbourne, Vic.
- JEVNIKAR Marica r. Flerin
* 4. 6. 21 — Ljubljana
† 7. 4. 64 — Adelaide, S.A.
- JOVANOVIČ Milka r. Poklar
* 1. 12. 29 — Podgraje
† 24. 6. 61 — Hindmarsh (A), S.A.
- JUG Jože
* 5. 3. 27 — Rute pri Volčah
† 22. 11. 52 — Parramatta (S), N.S.W.
- JURŠEVIČ Filip
* ? — ? (19 let)
† 4. 9. 70 — Brisbane, Qld.
- KACIN Boris
* ? — ? (31 let)
† 24. 12. 59 — Adelaide, S.A.
- KALUŽA Anica r. Dekleva
* 23. 7. 34 — Narin
† 13. 9. 59 — Belmont (G), Vic.
- KAMENAR Franjo
* 12. 11. 16 — Reka, Istra
† 12. 3. 70 — Melbourne, Vic.
- KATZ Jože
* 11. 3. 22 — Polička vas (Jerenina)
† 15. 1. 72 — Adelaide, S.A.
- KAUČIČ Alojz
* 27. 2. 1897 — Privačna
† 5. 8. 72 — Sv. Peter pri G. (na obisku)
- KAVČIČ Andrej
* ? — ? Slov. Prim.
† ? 11 ali 12. 58 — Gosnells, W.A.
- KAVČIČ Janez
* ? — Ivanjski vrh pri Radgoni (20 let)
† 7. 4. 60 — ? blizu Wagga, N.S.W.
- KAVIČ (KAVČIČ) Dominik John
* 9. 10. 70 — Devonport, Tas.
† 24. 10. 70 — Devonport, Tas.
- KENDA Angela Marija r. Rustja
* 27. 8. 24 — Škrlje pri Vipavi
† 24. 5. 72 — Ryde (S), N.S.W.
- KENDA Stanko
* ? — Družnica
† 27. 3. 69 — Goulburn, N.S.W.
- KERMOLJ Franc
* 2. 9. 32 — Sveto (Komen)
† 26. 11. 67 — Royal Park (A), S.A.
- KLOPČIČ Marianne r. ?
* ? — ?
† ? 64 — Merewether, N.S.W.
- KLUN Ivan
* ? — ? (23 let)
† ? 4. 55 — Penrith (S), N.S.W..
- KLUN John
* 20. 10. 02 — Zagorje na Pivki
† 21. 3. 61 — Fitzroy (M), Vic.
- KNAFELJ Jernej
* ? — Knežak (68 let)
† 28. 4. 64 — South Yarra (M), Vic.
- KNAFELJ ? r. ?
* ? — ?
† ? — ? Melbourne, Vic.
- KNAP Zdenka
* 1. 1. 59 — Melbourne, Vic.
† 1. 1. 59 — Melbourne, Vic.
- KOCBEK Zvonka r. ?
* ? — NŠ (33let)
† 3. 12. 62 — Auburn (S), N.S.W.
- KOCE Stana r. Novak
* 27. 10. 16 — Ljubljana (Sp. Šiška)
† 21. 11. 59 — Perth, W.A.
- KOCETNAR Franc
* ? — ? Prekmurje (26 let)
† 29. 1. 61 — Wollongong, N.S.W.
- KOCIJANČIČ Alojz
* ? 1910 — Gorica
† 2. 10. 70 — Perth, W.A.
- KOCJAN Suzana
* ? — ? (6 let)
† 27. 9. 61 — Corrimall, N.S.W.
- KOGOJ Daniela r. Sovdat
* ? — Bovec pri Tolminu (47 let)
† 17. 12. 69 — Fairy Meadow (W), N.S.W.
- KOKALJ Franc
* 9. 12. 33 — Loka
† 16. 5. 59 — Carrathool, N.S.W.
- KOLAR Franc
* ? — Podpeč pri Poljčanah (21 let)
† 22? 12. 67 — Whyalla, S.A.
- KOLARIČ Ivan
* ? — Središče pri Ormožu (22 let)
† 3. 10. 65 — Cooma, N.S.W.
- KOLENC Jože
* ? — ? (38 let)
† ? 7. 57 — ? Gippsland, Vic.
- KOMAN Vladimir
* ? — Ljubljana ?
† 1. 10. 63 — Lidcombe (S), N.S.W.
- KONČINA Franček
* 3. 9. 71 — Whyalla, S.A.
† 3. 9. 71 — Whyalla, S.A.
- KONESTABO Mirko
* ? — Pregarje (29 let)
† 10. 5. 68 — Sydney, N.S.W.
- KOPRIVEC Ivana r. Šetina
* 2. 3. 1876 — Škofja Loka
† 6. 2. 54 — St. Albans (M), Vic.
- KORDIŠ Amalija r. Lovko
* ? — Begunje pri Cerknici (63 let)
† 4. 10. 70 — Sydney, N.S.W.
- KORPAR Mladen
* 28. 8. 69 — Melbourne, Vic.
† 6. 5. 70 — Melbourne, Vic.
- KOŠOROK Janez
* 31. 1. 33 — Lončarjev dol pri Sevnici
† 7. 3. 60 — Brisbane, Qld.

- KOVAČ Jože
* ? — Maribor (26 let)
† ? . 60 — ? North Qld.
- KOVAČEC Karel
* ? — Šalovci, Prekm. (27 let)
† 9. 8. 70 — Sydney, N.S.W.
- KRACINA Anton
* 21. 2. 24 — Stanovišče (Kobarid)
† 23. 5. 71 — Ottoway (A), S.A.
- KRACINA Jožef
* 25. 2. 20 — Logje pri Kobaridu
† 9. 11. 60 — Melbourne, Vic.
- KRAJNC Mark Anthony
* 14. 11. 70 — Woodville (A), S.A.
† 15. 11. 70 — Woodville (A), S.A.
- KRAJNC Michael John
* 14. 11. 70 — Woodville (A), S.A.
† 14. 11. 70 — Woodville (A), S.A.
- KRAMER Konstantin
* 7. 11. 54 — Woodside Camp, S.A.
† 8. 7. 67 — Adelaide, S.A.
- KRANJEK Angel
* ? — Srednje pri Ročinju (40 let)
† 18. 5. 68 — Sydney, N.S.W.
- KREČIČ Milan
* ? — ? (27 let)
† 19. 2. 54 — Brisbane, Qld.
- KREGAR Slavko
* 25. 2. 13 — Vrbovo pri Il. Bistr.
† 6. 8. 60 — Nangwarry, S.A.
- KREITNER Štefan
* 12. 12. 35 — Maribor
† 7. 9. 59 — Sunshine (M), Vic.
- KRIVOGLED Uršula
* ? — ?
† 19. 4. 55 — Villawood (S), N.S.W.
- KRPIČ Pavla r. Flisar
* 1. 1. 23 — Doljnji?, Prekm.
† 8. 11. 69 — Kensington (M), Vic.
- KRUŠEC Janezek
* 23. 5. 62 — Morwell, Vic.
† 24. 5. 62 — Morwell, Vic.
- KRUŠEC Maria
* 6. 10. 64 — Traralgon, Vic.
† 6. 10. 64 — Traralgon, Vic.
- KRUŠEC Therese
* 6. 10. 64 — Traralgon, Vic.
† 6. 10. 64 — Traralgon, Vic.
- KRUSIČ Friderik
* ? . 5. 32 — Kojško
† 5. 2. 66 — Geelong, Vic.
- KUHAR Alojz
* 28. 5. 39 — Krivčevo pri Kamniku
† 24. 8. 66 — South Yarra (M), Vic.
- KURENT Egon
* ? — Podgorica (Črnuče) (28 let)
† ? . 9. 63 — Snowy Mountains, N.S.W.
- KURI Norma r. Jerrord
* ? — ?
† 1. 10. 56 — Carlton (M), Vic.
- KURTOVSKI Maksimilijan
* 22. 9. 48 — Maribor
† 20. 7. 71 — Fitzroy (M), Vic.
- KUTIN Majda Sonja
* 22. 1. 69 — Carlton (M), Vic.
† 11. 5. 69 — Carlton (M), Vic.
- LAH Stanislav
* 27. 10. 25 — Celje
† 20. 2. 68 — Spotswood (M), Vic.
- LAJOVIČ Milivoj
* 16. 8. 1886 — Vače pri Litiji
† 4. 1. 65 — Sydney, N.S.W.
- LAURENČIČ Alojz
* 19. 5. 22 — Vrhpolje pri Vipavi
† 24. 6. 71 — Woodville (A), S.A.
- LAURENČIČ Anton
* 2. 6. 1875 — Logje pri Kobaridu
† 1. 2. 65 — Footscray (M), Vic.
- LAURENČIČ Herman
* 30. 4. 13 — Logje pri Kobaridu
† 3. 12. 70 — West Heidelberg (M), Vic.
- LAVRENČIČ Elka
* 2. 4. 40 — Logje pri Kobaridu
† 26. 6. 62 — Adelaide, S.A.
- LAVRENČIČ Karel
* 3. 11. 1889 — Logje pri Kobaridu
† 3. 1. 61 — Adelaide, S.A.
- LAVRENČIČ Terezija r. ?
* ? — ?
† ? . 7. 56 — Blacktown (S), N.S.W.
- LAVRIČ Vinko
* ? — Kozarišče (33 let)
† 15? . 4. 60 — Liverpool (S), N.S.W.
- LAZAR Stephen Anthony
* ? . 4? . 63 — Melbourne, Vic.
† 8. 6. 64 — Box Hill (M), Vic.
- LAZARIČ Zdravko
* 22. 2. 27 — Slavovski Brod
† 16. 10. 67 — Melbourne, Vic.
- LEBAN Franc
* ? — ?
† ? . 56 — Adelaide, S.A.
- LEBAN Ivanka r. Mužič
* ? — Števerjan (43 let)
† 29. 6. 70 — Warramong (W), N.S.W.
- LELIA Jožefina r. Ornič
* 27. 3. 07 — Sv. Lenart, Slov. g.
† 27. 11. 70 — West Footscray (M), Vic.
- LENARČIČ Rudolf
* ? — Nadanje selo pri Postojni
† 15. 2. 54 — Mansfield, Vic.
- LENC Marija r. Kecelj
* 11. 8. 41 — Nadgorica (Črnuče)
† 17. 6. 71 — Canley Vale (S), N.S.W.
- LEŠNIK Jože
* ? — ? (26 let)
† 25. 5. 70 — Tipperary Station, N.T.
- LETONJA Franc
* ? — Bučkovci pri Ljutomeru (26 let)
† 9. 11. 58 — Wollongong-Sydney, N.S.W.
- LEVANIČ Maks
* ? — ?
† ? . 11. 58 — Wollongong, N.S.W.
- LIPOVEC Ana
* 19. 7. 1889 — Prezid
† 15. 9. 64 — Melbourne, Vic.
- LUBEJ Franc
* ? — ?
† ? — ? Qld.
- LUDVIK Slavko
* ? . 1. 24 — Bač (Knežak)
† 13. 10. 61 — Norlane (G), Vic.
- LUKAČ Jožef
* 14. 1. 65 — Woodville (A), S.A.
† 14. 1. 65 — Woodville (A), S.A.

- LUŽNIK Anton**
* ? — Sv. Martin pri Gorici (30 let)
† ? 56 — Robinvale, Vic.
- MAGLICA Tomaž**
* 1. 5. 1887 — Golac, Istra
† 12. 8. 66 — Adelaide, S.A.
- MAKORIČ Marija r. Markulin**
* ? — Zapotok pri Mar. Celju
† ? 1. 66 — Leichhardt (S), N.S.W.
- MARC Alojzij**
* ? — Ajdovščina (42 let)
† 16. 3. 58 — Cookshill, N.S.W.
- MARINČIČ Sonja**
* 9. 7. 40 — Ljubljana-Vič
† 31. 10. 70 — Flemington (M), Vic.
- MARKIČ Peter**
* ? — ?
† 21. 10. 63 — Woodville (A), S.A.
- MARN Zvonimir**
* 6. 7. 64 — Footscray (M), Vic.
† 8. 7. 64 — Footscray (M), Vic.
- MARTINEK Matija**
* ? — ? (74 let)
† 23. 10. 58 — Sutherland (S), N.S.W.
- MASLO Rozalija r. Šabec**
* 14. 4. 27 — Selce, Slov. Prim.
† 8. 1. 69 — Sydney, N.S.W.
- MASLO Viktor**
* 12. 2. 27 — Gaberce (Senožeče)
† 27. 12. 68 — Parramatta (S), N.S.W.
- MATUŠ Francek**
* 23. 6. 72 — Surry Hills (S), N.S.W.
† 23. 6. 72 — Surry Hills (S), N.S.W.
- MAURI Dominik**
* ? — Makojia (?) — (38 let)
† 25. 9. 50 — Loxton, S.A.
- MEDVED Ivan**
* 29. 9. 38 — Sinji vrh ob Kolpi
† 30. 3. 71 — Prahran (M), Vic.
- MEDVED Konrad**
* ? — ? Štajerska
† ? 1. ali 2. 64 — Frankston?, Vic.
- MEGLEN Stanko**
* ? — ? (28 let)
† 11. 11. 53 — ? pri Mt. Gambierju, S.A.
- MEJAČ Janez**
* ? — Sv. Jakob ob Savi (20 let)
† ? 7. 62 — Goulburn, N.S.W.
- METERC Franc Galileo**
* 19. 4. 65 — Ind. ocean ("Galileo")
† 21. 4. 65 — Indijski ocean
- METRAL Michael Gerard**
* 26. 5. 59 — Melbourne, Vic.
† 26. 5. 59 — Melbourne, Vic.
- MIHALIČ Adrijana**
* ? — ? (3 leta)
† ? 87. 59 — Queanbeyan, NSW
- MIHALIČ Bruno**
* ? — ? (2 leti)
† ? 87. 59 — Queanbeyan, NSW
- MOČILNIK Franc**
* ? — ?
† 22. 6. 52 — Captain's Flat, NSW
- MOHOR Ivan**
* 5. 11. 1888 — Mrzlava vas (Čatež)
† 4. 7. 69 — Melbourne, Vic.
- MOHOR Jože**
* 30. 11. 20 — Mrzlava vas (Čatež)
† 30. 7. 70 — Broadmeadows (M), Vic.
- MOHOR Miha**
* 10. 9. 31 — Mrzlava vas (Čatež)
† 7. 9. 72 — Broadmeadows (M), Vic.
- MOHOVIČ Anita r. Brožič**
* 23. 2. 39 — Baredine, Istra
† 20. 6. 61 — Fitzroy (M), Vic.
- MORI Mirko**
* ? — Maribor (27 let)
† 4. 10. 57 — Snowy Mountains, N.S.W.
- MOSCHETTI Amadeo**
* 3. 9. 03 — Egipt
† 23. 1. 70 — Edithvale (M), V.
- MRAK Franc**
* ? — ? pri Celju (24 let)
† 3. 5. 72 — Hobart, Tas.
- MRHAR Franc**
* ? — ?
† spomladi 52 — Adelaide, S.A.
- MRHAR Ivan**
* ? — ?
† 24. 6. 57 — Bell Park (G), Vic.
- MRŠNIK Jože**
* ? — ? — (21 let)
† ? 57 — Broadmeadows, Vic.
- MRZEL Vinko**
* 15. 4. 11 — Kamni vrh
† 26. 8. 72 — Melbourne, Vic.
- MULEJ Stanko**
* 18. 1. 04 — Bled
† 7. 6. 59 — Fitzroy, (M), Vic.
- MURKO Jožef**
* 29. 8. 20 — Bolzano, J. Tirole
† 29. 5. 60 — Seymour, Vic.
- NAGLIČ Jakob**
* ? — Čaber (46 let)
† sept. 58 — blizu Sydneya
- NEDELJKO Marija r. Mrgole**
* 28. 8. 14 — Bučka (Škocjan na Dol.)
† 4. 11. 70 — Sale, Vic.
- NEGAČ Franc**
* 19. 1. 24 — Bukovci (Ptuj)
† 3. 3. 54 — Perth, W.A.
- NEKREP Franc**
* 23. 3. 04 — Žerjavce pri Sv. Lenartu
† 6. 12. 68 — Norlane (G), Vic.
- NEMEC Antonija r. Sustič**
* 20. 7. 1891 — Tolmin
† 28. 8. 72 — Kew (M), Vic.
- NERAT Veronika r. ?**
* ? — blizu Maribora (28 let)
† 20. 4. 59 — Sydney, N.S.W.
- NOVAK Alexander**
* ? — ?
† 24. 11. 71 — Fitzroy? (M), Vic.
- NOVAK Jože**
* ? — Celje (34 let)
† 4. 7. 60 — Sydney, N.S.W.
- OBLJUBEK Danny**
* ? — ? (13 let)
† 8. 8. 70 — Granville (S), NSW
- OGRIZEK Milan Anton**
* 31. 5. 61 — Footscray (M), V.
† 13. 11. 61 — Fairfield (M), V.
- OMAN Peter**
* 4. 12. 62 — Carlton (M), Vic.
† 6. 12. 62 — Carlton (M), Vic.
- PAČNIK Ivan**
* ? — Sp. Dolič ob Paki (29 l.)
† 2. 9. 69 — Goulburn, N.S.W.
- PAHOR Franc**
* 3. 9. 31 — Nova vas (Opatje selo)
† 30. 4. 61 — Two Wells, S.A.
- PANTNER Henrik**
* ? — ? (65 let)
† 19. 6. 61 — Toongabbie (S), N.S.W.
- PARADISE (PARADAJZ) Franc**
* 31. 12. 03 — Polzela
† 18. 8. 63 — Adelaide, S.A.

- PARADISE (PARADAJZ) Gerhard
* ? — ? Avstrija (7 mes.)
† ? 48—Ind. ocean ("Fairsea")
- PARAVAN Emil
* 31. 1. 20 — Bled
† 28. 11. 61 — Fitzroy (M), Vic.
- PARMA Ljubica r. Sopič
* 6. 1. 08 — Varaždinske Toplice
† 24. 7. 61 — Fitzroy (M), Vic.
- PAUŠIN Albin
* ? — Robedišče (Logje pri Kob.) — (39 let)
† 7. 8. 60 — Wyndham (P), WA
- PAVLIČ Cvetko
* 7. 9. 39 — Rosiči pri Kopru
† 8. 7. 60 — Malvern (M), Vic.
- PAVLIČIČ Dane
* 25. 4. 1895 — Lika
† 29. 3. 65 — West Brunswick (M), Vic.
- PAVLIN Mirko
* ? — Trnovo na Krasu (30 let)
† ? 56 — Tumut, N.S.W.
- PAVLOVČIČ Franc
* ? — Idrija
† 29. 12. 58 — Sunbury, Vic.
- PEČNIK Neža r. ?
* ? — Bučka
† 28. 10. 53 — Somers, Vic.
- PERSOLJA Franc
* 21. 4. 06 — Kojško
† 2. 2. 71 — Prospect (A), S.A.
- PERŠA Jožef
* 26. 2. 39 — Maribor
† 9. 1. 60 — Altona (M), Vic.
- PERKO Julija r. Zgonc
* ? — Ljubljana (74 let)
† 1. 10. 70 — Gosford, N.S.W.
- PETEK Nikolaj
* ? — Ruše
† 28. 4. 69 — Arncliffe (S), N.S.W.
- PIBERNIK Vera r. ?
* ? — ?
† 31. 8. 69 — ? Vic.
- PIVKO Mihael, p. Rudolf OFM
* 29. 10. 19 — Markovci
† 26. 11. 63 — Caringbah (S), N.S.W.
- PLAZER Marija r. ?
* ? — ? (84 let)
† 11. 2. 59 — Greenacre (S), N.S.W.
- PLESNIČAR Marija r. Trušnjevec
* ? — Čepovan (74 let)
† 18. 11. 71 — North Shore (?), N.S.W.
- PLESNIČAR Silva
* 18. 10. 23 — Čepovan
† 22. 2. 65 — Sydney, N.S.W.
- POBEŽIN Stefan
* 29. 11. 22 — Sv. Florjan pri Rog. Slat.
† 22. 10. 61 — Geelong, Vic.
- POČKAJ Božidar
* ? — 1916 — Vipava
† 13. 5. 70 — Canberra, A.C.T.
- PODBEVŠEK Franc
* 12. 2. 1900 — Brestanica
† 22. 2. 71 — Warrawong, NSW
- POLES Alojz
* 30. 3. 32 — Ritomeče (Slivje)
† 22. 11. 59 — Port Melbourne, Vic.
- POSEGA Lado
* ? — Pivka (35 let)
† 5. 1. 68 — Crows Nest (S), N.S.W.
- POSTREGNA Anton
* ? 6. 02 — Srednje, Benečija
† 1. 3. 68 — Dandenong, Vic.
- POTEPAN Franc
* ? — Mala Bukovica (30 let)
† 28. 8. 69 — St. Peters (S), N.S.W.
- POTNIK Velimir
* 7. 5. 22 — Krska, Bosna
† 21. 9. 72 — Adelaide, S.A.
- POTOČNIK Ferdo
* ? — ? (17 let)
† ? 1950 — Albury?, N.S.W.
- POTOČNIK Franc
* ? — Bukov vrh nad Šk. Loko (21 let)
† 12. 12. 51 — Ulverstone, Tas.
- POTOČNIK Jože
* ? — ? (27 let)
† 1. 1. 61 — blizu Portlanda, Vic.
- POTOČNIK Peter
* 21. 2. 04 — Sv. Anton na Poh.
† 10. 2. 68 — Melbourne, Vic.
- POTOČNIK Vera r. Pernek
* 29. 12. 30 — Pobrežje, Maribor
† 9. 6. 71 — Carlton (M), Vic.
- PRASEL Olga r. Kocjančič
* 22. 10. 37 — Prebened (Dolina pri Trstu)
† 2. 5. 71 — Reservoir (M), Vic.
- PRINČIČ Avgust
* 18. 8. 18 — Kozana v Brdih
† 29. 1. 59 — Fitzroy (M), Vic.
- PUNGERČAR Edvard
* 27. 9. 09 — Zagreb
† 18. 7. 68 — Imenje pri Šent-jerneju (na obisku)
- PURKART Stanko
* ? — Golo pri Ljublj. (22 let)
† ? 8. 66 — Hobart, Tas.
- PUTRE Jože
* ? — Muhavas pri Kočevju (55 let)
† 19. 6. 68 — Marayong (S), NSW
- RADOSLAV Ivan
* ? — ? Istra
† ? 5. 66 — "W.D. Atlas" na morju
- RAKUŠČEK Marija r. Uršič
* 20. 10. 1899 — Kobarid
† 7. 7. 68 — West Footscray (M), Vic.
- RAMOVŠ Jože
* 14. 4. 29 — Ljubljana
† 8. 1. 63 — Orbost, Vic.
- RAUNIG Ivan
* 24. 3. 06 — ? Bosna
† 3. 3. 67 — Adelaide, S.A.
- RAZBORŠEK Marija r. Ocepek
* 3. 8. 1895 — Sava pri Litiji
† 19. 6. 65 — Melbourne, Vic.
- REBULA Ivan
* ? — Opčine pri Trstu (29 let)
† 17. 6. 55 — Islington, N.S.W.
- REDLER Danila r. Tance
* ? — Trst (57 let)
† 22. 1. 70 — Point Piper (S), N.S.W.
- RESNIK Jože
* 1. 6. 34 — Konjšica
† 7. 3. 70 — Melbourne, Vic.
- RETEL T.
* ? — ?
† ? — ? Qld.
- RICHTER Herman
* 11. 2. 30 — Dol (Koper)
† 10. 2. 72 — Alice Springs, NT
- RIJAVEC Hilda r. Geiger
* 24. 10. 24 — Zenica
† 25. 5. 72 — Preston (M), Vic.
- ROLIH Alojzij
* ? — Zareče pri Il. Bistr.
† ? 3. 56 — Murchison, Vic.
- ROM Frank
* ? — Lože pri Starem trgu (68)
† 20. 7. 70 — Camperdown (S), N.S.W.
- ROME Marija r. Zakrajšek
* 6. 6. 1893 — M. Slivnica pri V. Laščah
† 6. 4. 65 — Melbourne, Vic.
- ROSIČ Gabrijel
* ? — Breginj pri Kobaridu
† ? 2. 52 — ? pri Hobartu, Tas.

- ROŠKER Maks
* 22. 12. 25—Svečina pri Pečniku
† 1. 12. 62 — Warrandyte (M),
Vic.
- ROŠKER Marija r. Gosak
* 10. 4. 1886 — Sedlašek pri
Ptuju
† 15. 3. 66 — Adelaide, S.A.
- RUS Ludvik
* 19. 9. 21 — Laze pri Ljublj.
† 8. 1. 63 — Footscray (M), Vic.
- SAMSA Karolina r. Konestabo
* 15. 4. 06 — Pregarje
† 13. 5. 71 — Condell Park (S),
N.S.W.
- SAMSA Leopold
* ? 1931 — Preloze, (Pregarje)
† ? 4. 63 — Ljublj. (na obisku)
- SANKOVIČ Ivan
* 22. 6. 23 — Žejane, Istra
† 15. 12. 69 — Fawknor (M), V.
- SCHEICHER Adolf
* 19. 1. 10 — Trst
† 11. 2. 63 — Ballarat, Vic.
- SCHMERC Franc
* 20. 12. 1894 — Laško
† 11. 3. 70 — Merlynston (M),
Vic.
- SEDMAK Franc
* ? — Koritnice (Knežak) (31 l.)
† ? 7. 6. 63 — Island Bend pri
Coomi, N.S.W.
- SEDMAK Stanko
* ? — Ilirska Bistrica (34 let)
† 11. 8. 61 — Port Kembla (W),
N.S.W.
- SEIDLER Adolf
* ? — Maribor
† 15. 4. 59 — Springvale (M), V.
- SELAN Johnny
* 7. 4. 69 — Woodville (A), SA
† 28. 4. 69—Woodville (A), SA
- SELES Alojz
* 7. 4. 32 — Preloze (Pregarje)
† 6. 2. 68 — Glenroy (M), Vic.
- SIMON (SIMONIŠEK) Jože
* 2. 3. 1890 — Brestanica
† 14. 3. 71 — Marickville (S),
N.S.W.
- SITAR Ernesta r. Zorn
* 25. 8. 14 — Ajdovščina
† 16. 5. 59 — Heidelberg (M),
Vic.
- SITAR Ivan
* 15. 4. 15 — Podgora pri Gor.
† 23. 8. 65 — Thomastown (M),
Vic.
- SKERBIČ Cvetka r. Falež
* 14. 4. 31 — Leskovec pri
Krškem
† 1. 4. 66 — Canberra, A.C.T.
- SKOČAJ Danica r. Simčič
* 16. 8. 26 — Medana v Brdih
† 13. 4. 66 — Tully, Qld.
- SLUGA Janez
* 16. 4. 21 — Kriško (Krško?)
† 6. 9. 61 — Mt. Gambier, S.A.
- SLUGA Karla r. Vatovec
* 4. 9. 1894 — Skedanščina,
Čičarija
† 4. 3. 70 — East Malvern (M),
Vic.
- SMELIČ Luka
* 18. 10. 1892 — Rava, Dalmac.
† 22. 4. 67 — Kew (M), Vic.
- SORMAN Gustav
* 8. 7. 07 — Slov. Konjice
† 1. 2. 72 — Adelaide, S.A.
- SRBLIN Pino
* 7. 5. 51 — Sv. Peter v Šumi,
Istra
† 24. 5. 70 — Glenrowan, Vic.
- SREDINŠEK Franc
* ? — ? (24 let)
† ? 52 — pri Morisset, N.S.W.
- STANKO Marija
* ? — Ljubljana-Šiška
† ? 7. 69 — Wangaratta (Glen-
rowan?), Vic.
- STANOĞA Herman
* 20. 3. 12 — Maribor
† 4. 1. 58 — Perth, W.A.
- STANOJKOVIČ Vladimir
* ? — ?
† 6. 8. 62 — Mona Vale (S),
N.S.W.
- STARE Lado
* ? — Kranj
† 17. 1. 62 — Mt. Isa, Qld.
- STUPAR Edvard Peter
* 23. 3. 44 — Račice (Podgrad)
† 14. 8. 65 — Cowra, N.S.W.
- SUŠNIK
* ? — ?
† ? — Perth, W.A.
- ŠABEC Alojz
* ? — Slavina
† 27. 12. 68 — Sydney?, N.S.W.
- ŠAJN Janez
* ? — ?
† ? 61 — Cooma, N.S.W.
- ŠAJN Jože
* ? 1906 — Juršče (Knežak)
† 15. 8. 66 — Adelaide, S.A.
- ŠAJN Antonija
* ? 36 ali 37 — Juršče (Knežak)
† ? 7. 11 ali 12. 54 — blizu Bo-
negille, Vic.
- ŠEGA Anton
* ? — ? pri Sodražici (36 let)
† ? 4. 60 — Wollongong, NSW
- ŠEPETAVC Ivan
* ? — ? pri Sotli na Štajerskem
† 4. 4. 69 — Tumbi Umbi, NSW
- ŠEPETAVC Katarina r. Grozda-
novič
* ? — Djakovo
† 2. 3. 60 — Tumbi Umbi, NSW
- ŠILEC Stefan
* 22. 12. 37 — Sv. Trojica
v Slov. g.
† 28. 5. 61 — Hawthorn (M), V.
- ŠIMIČ Ljudmila r. ?
* ? — Trst
† 31. 5. 62 — Liverpool (S),
N.S.W.
- ŠKABAR Milko
* 15. 6. 60—Brunswick (M) Vic.
† 17. 6. 60—Brunswick (M) Vic.
- ŠLIBAR Jožef
* ? — Ljubljana (74 let)
† 1. 12. 58 — Tarren Point (S),
N.S.W.
- ŠMIT Filip
* 30. 4. 1883 — Hrastnik
† 20. 3. 66 — Footscray (M), V.
- ŠONC Stanko
* ? — ?
† 10. 1. 52 — v nekem rudniku
W.A.
- ŠMUC Ludvik st.
* ? — Šentvid nad Ljubljano
† 19. 6. 70 — Villawood (S),
N.S.W.
- ŠPUR Anica r. Repanšek
* 26. 7. 23 — Kamnik
† 15. 12. 60 — Heidelberg (M),
Vic.
- ŠTAMPEK Marija r. Novosel
* 12. 3. 08—Ribnica (Vel. Dol.)
† 15. 2. 72 — Caulfield (M), V.
- ŠTAVAR Vladimir
* 8. 6. 32 — Šmihel pri Pivki
† 26. 6. 65 — Bayswater (M), V.
- ŠTEFANČIČ Anton
* 24. 4. 25—Jablanica pri Il. B.
† 29. 12. 71—Yarraville (M), Vic.
- ŠTEFLIČ Franc
* 24. 9. 25 — Zg. Kungota
pri Mariboru
† 1. 11. 68 — Adelaide, S.A.

- ŠTEGELJ Viktor
* 3. 3. 11—Razdrto pri Postojni
† 12. 9. 64—North Geelong, V.
- ŠTEMBERGER Rudolf
* 31. 8. 32 — Podgraje
† 21. 7. 56 — Oakleigh (M), Vic.
- ŠTIH Ana r. Kastelic
* ? — Trebnje (48 let)
† 29. 10. 70 — Camperdown (S), N.S.W.
- ŠTIHEC Martin
* ? — Lendavske Gorice
† 3. 9. 60 — Tarpeena, S.A.
- ŠUBAN Milan
* 19. 9. 19 — Gorjansko
† 25. 1. 72 — Brunswick (M), Vic.
- ŠUBIC Terezija r. Jesenko
* 12. 10. 21—Št. Jošt nad Vrhn.
† 22. 3. 69 — Adelaide, S.A.
- ŠUMRADA Kristina r. Sterle
* 12. 12. 31—Kozarišče pri Ložu
† 3. 1. 63 — Surrey Hills (M), Vic.
- TAJNSEK Josip
* 2. 6. 53 — Kalgoorlie, W.A.
† 2. 6. 53 — Kalgoorlie, W.A.
- TAMBERI Marija r. Tavčar
* ? — Dutovlje na Krasu
† 24. 1. 63 — Matraville (S), N.S.W.
- THUMA Selma r. Stele
* 24. 12. 29 — Ljubljana
† 19. 12. 69 — Camperdown (S), N.S.W.
- TIHLE Boris
* ? — nekje na Tržaškem
† 9. 1. 65 — Cooma, N.S.W.
- TITAN Marika
* 10. 10. 58 — Eisenerz, Avstrija
† 27. 6. 67 — Winkie, S.A.
- TOFANT Marija r. Baloh
* 12. 8. 1893—Šmohor pri Celju
† 12. 8. 61 — Riddels Creek, V.
- TOFANT Stanislav
* 3. 5. 32—Zabukovica pri Celju
† 22. 1. 67 — Sunbury, Vic.
- TOMAŽIČ Edvard
* 25. 10. 27 — Pregarje
† 11. 9. 64 — Kalkallo, Vic.
- TOMAŽIČ Jože
* 25. 4. 33 — Pregarje
† 30. 8. 71 — Fitzroy (M), Vic.
- TOMŠIČ Albin
* 7. 8. 27 — Zagorje na Pivki
† 5. 5. 59 — Heyfield, Vic.
- TOMŠIČ Alojzij
* ? — Ilirska Bistrica (52 let)
† 18. 12. 71 — Sydney, N.S.W.
- TOMŠIČ Karel
* ? — Knežak (18 let)
† 2. 11. 57 — Bombala, N.S.W.
- TOPLAK Antonija, mati Romana
* 12. 4. 1887 — Sv. Anton v Slov. g.
† 15. 1. 68 — Fitzroy (M), Vic.
- TORJAN Franc
* ? — ?
† ? 1955? — Sydney, N.S.W.
- TORKAR Jože
* ? — Ljubljana (28 let)
† 28. 8. 66 — Queanbeyan, NSW
- TREVEN Robert
* 18. 5. 50 — Trst
† 27. 8. 71 — Broadmeadows (M), Vic.
- TREVEN Stanislav
* ? — ? (35 let)
† 11. 4. 68 — Prahran (M), Vic.
- TURK Danica Martina
* 13. 10. 64 — Geelong, Vic.
† 16. 10. 69 — Bell Park (G), V.
- TURK Franc st.
* 10. 10. 05—Hajdina pri Ptuju
† 9. 8. 68 — Wangaratta, Vic.
- TURK Franc ml.
* 2. 2. 29 — Hajdina pri Ptuju
† 16. 3. 50 — Beechworth, Vic.
- TRAMŠAK Julija
* 26. 11. 66 — Whyalla, S.A.
† 29. 8. 71 — Whyalla, S.A.
- TROST Silva r. Antonič
* 15. 12. 49 — Ranče (Slivnica pri Mar.)
† 26. 8. 71 — Brooklyn (M), V.
- ULJANIČ Franc
* ? — ? Istra (57 let)
† 8. 1. 72 — Ingleburn (S), NSW
- URBAS Ivan
* 7. 5. 09 — Ivanje selo (Unec)
† 25. 12. 68 — Kew (M), Vic.
- URBAS Jože
* ? — ? blizu Logatca
† 5. 10. 69 — blizu Gladstone, Qld.
- URDIH Amalija r. Gorkič
* 27. 8. 07 — Vrtojba pri Gor.
† 11. 1. 60 — Abbotsford (M), Vic.
- URH Janez
* 28. 8. 28 — Gozd
† 20. 10. 70 — Surrey Hills (M), Vic.
- URŠIČ Frančiška r. ?
* ? — Hrast pri Metliki (50 let)
† ? 55 — Tumut, N.S.W.
- VABEC Ivan
* 15. 2. 29 — Čakovec
† 15. 2. 67 — Croydon (M), Vic.
- VADNJAL Anton
* 20. 1. 35 — Zagorje na Pivki
† 16. 10. 71 — Avondale Heights (M), Vic.
- VALENCIČ Jože
* — ?
† 2. 10. ali 11. 54 — blizu Bonegille, Vic.
- VALENTINČIČ Emilija r. Velišček
* 11. 7. 02 — Debenje pri Kan.
† 28. 12. 71—Box Hill (M), Vic.
- VALENTINČIČ Jožef
* 5. 3. 1880 — Podsabotin pri G.
† 10. 8. 64 — Adelaide, S.A.
- VALHER Marija
* 14. 2. 61 — Melbourne, Vic.
† 14. 2. 61 — Melbourne, Vic.
- VANOŠEK Maks
* ? — ? Štajerska (27 let)
† 12. 12. 58 — Newcastle, NSW
- VELIŠČEK Stanislav
* ? — Zapotok pri Kanalu (64)
† 5. 9. 62 — Sydney, N.S.W.
- VERČ Vid
* ? — ? Slov. Prim.
† 10. 3. 64 — Mareeba, Qld.
- VESENJAK Janko
* 2. 12. 34 — Kukava pri Ptuju
† 7. 3. 61 — Norlane (G), Vic.
- VIDMAR Florjan
* 12. 2. 42 — Budanje pri Vip.
† ? 8. 68 — blizu Whyalle, SA
- VIDOVIČ Ana Marija
* 10. 10. 68 — Carlton (M), Vic.
† 10. 10. 68 — Carlton (M), Vic.
- VIDOVIČ David
* 8. 2. 72 — Morwell, Vic.
† 9. 2. 72 — Morwell, Vic.
- VIRAG Anica
* ? 6. 62? — Sydney, N.S.W.
† ? 6. 62? — Sydney, N.S.W.
- VODA Ivan
* ? — Ljubljana-Šiška (52 let)
† 27. 3. 62 — Sydney, N.S.W.
- VONČINA Jože
* ? — ? (4 leta)
† 65 ali 66 — Adelaide, S.A.
- VRBNJAK Rudolf
* ? — ? (24 let)
† 16. 9. 63 — blizu Yarre, NSW

- VRH Anton
 * 9. 12. 41 — D. Zemon (Il. B.)
 † 6. 11. 71 — Bulla, Vic.
- VRH Artur
 * 10. 8. 37 — ?
 † 27. 8. 70 — ? Melbourne, Vic.
- VRH Franc
 * ? — Ilirska Bistrica (22 let)
 † 13. 9. 59 — Wollongong, NSW
- VRHOVEC Franc
 * 29. 7. 13 — Stična na Dol.
 † 19. 10. 64 — Melbourne, Vic.
- VRTAČIČ Romanca
 * 9. 6. 59 — Melbourne, Vic.
 † 9. 6. 59 — Melborne, Vic.
- VUGA Ciril
 * ? — ? (38 let)
 † 2. 10. 58 — Brisbane, Qld.
- VUGA Damijan
 * 14. 9. 40 — Kanal na Soči
 † 6. 11. 71 — Bulla, Vic.
- VUGEC Milica
 * ? — ? (6 let)
 † ? 4. 54 — Chullora (S), NSW
- WATASHENKO Ana r. Martinek
 * 21. 4. 01 — Artiče pri Brež.
 † 5. 10. 62 — Fitzroy (M), Vic.
- WOPPEL Berta r. Kirn
 * 27. 3. 21 — Bač (Knežak)
 † 28. 11. 67 — Carlton (M), Vic.
- WOUK Jože
 * ? — ?
 † ? 67. 68 — Jimna, Qld.
- ZADEL Ivanka r. Poropat
 * 18. 9. 01 — Hrušica
 † 19. 10. 70 — Footscray (M), Vic.
- ZADEL Mirko
 * ? — ?
 † ? 8. ali 9. 57 — ?
- ZADNIK Marijan
 * 25. 3. 46 — Ljubljana
 † 31. 10. 70 — Flemington (M) Vic.
- ZADNIKAR Jože
 * ? — Vižmarje nad Lj (37 let)
 † 23. 5. 62 — Tocumwal, NSW
- ZAI Ivan
 * 10. 6. 1895 — Piemont
 † 13. 10. 62 — Rosewater (A), S.A.
- ZAMAN Franc
 * 29. 9. 24 — Kamen pri Novem mestu
 † 17. 5. 71 — Geelong, Vic.
- ZELEN Edvard
 * 12. 5. 32 — Senožeče
 † 4. 1. 64 — Huntingdale (M), Vic.
- ZELEN Frank
 * 26. 6. 61 — Melbourne, Vic.
 † 5. 10. 61 — Fairfield (M) Vic.
- ZENTA Anton
 * 23. 7. 59 — Wodonga, Vic.
 † 11. 8. 70 — Wodonga, Vic.
- ZORIČ Martin
 * ? — ?
 † ? 61 — Bassendean (P), W.A.
- ZUPANČIČ Franc
 * 23. 8. 37 — Dobrnič na Dol.
 † 23. 5. 59 — Fitzroy (M), Vic.
- ZUPANČIČ Marija
 * 11. 11. 58 — Melbourne, Vic.
 † 11. 11. 58 — Melbourne, Vic.
- ŽABAR Magda r. Kostova
 * 20. 4. 38 — Makedonija
 † 10. 8. 60 — Redfern (S) NSW
- ŽAGAR Leopold
 * ? — ?
 † ? 1957 — Albury?, N.S.W.
- ŽAKELJ Aleksander
 * 4. 5. 05 — Žiri
 † 5. 11. 58 — Aldgate, S.A.
- ŽALIK Rosemary
 * 10. 3. 71 — Footscray (M) V.
 † 10. 3. 71 — Footscray (M), V.
- ZELE Stanko
 * ? — Hrastje (Sv. Peter na Kr.)
 † 31. 1. 60 — Bowden (A), S.A.
- ŽELEZNIK Tatjana
 * 4. 5. 61 — Woodville?, S.A.
 † 31. 12. 69 — Adelaide, S.A.
- ŽIBERNA Emilijan
 * 14(18?) 4. 28 — Senadolica (Štorje)
 † 5. 3. 68 — Footscray (M), Vic.
- ŽIČKAR Franc
 * ? — Videm pri Krškem (72 l.)
 † 31. 8. 63 — Wollongong, NSW
- ŽIČKAR Jožefa r. Cilenšek
 * 16. 8. 03 — Moravska gora
 † 18. 7. 72 — Albion Park, NSW
- ŽIVIČ Jože
 * ? 3. 36 — Trebče pri Bistr. ob Sotli
 † 25. 12. 58 — Wangaratta, Vic.
- ŽLOGAR Jože
 * ? — Businja vas pri Metliki (29 let)
 † 23. 5. 69 — Sutherland (S), N.S.W.
- Neznani Slovenec
 se ubil skupno z Brežičema
 † ? 1956 — blizu Coome, NSW
- ? Viljem
 * ? — nekje pri Celju
 † ? 1960 (skupno z J. Kovačem) — N. Qld.

O BOG, TVOJIH DNI NI ŠTEVILA IN TVOJEMU USMILJENJU NI KONCA:

**DOBROTNO PODELI, DA TE BODO NAŠI RAJNI, KI SO TE V VERI PRIZNAVALI NA ZEMLJI,
 BREZ KONCA SLAVILI V BLAŽENOSTI VEČNE LUČI.**

NAS PA VEDNO SPOMINJAJ, DA JE NAŠE ŽIVLJENJE KRATKO IN NEGOTOVO.

TVOJ SVETI DUH NAJ NAS VODI SKOZI SEDANJI SVET

V SVETOSTI IN PRAVIČNOSTI VSE DNI NAŠEGA ŽIVLJENJA.

ZVESTI TVOJI CERKVI NAJ TI NA ZEMLJI SLUŽIMO V ZAUPNI IN TRDNI VERI,

V TOLAŽBI SVETEGA UPANJA IN V POPOLNI LJUBEZNI Z VSEMI LJUDMI,

DA TAKO DOSPOMO V TVOJE KRALJESTVO. PO KRISTUSU, NAŠEM GOSPODU. AMEN.

Materina lučka

K. S.

STARA GOSPODIČNA je nekoliko odgrnila zaveso pri oknu in gledala v večerni mrak. Bilo je še toliko svetlobe, da je mogla videti temna cerkvena vrata na koncu ulice, ljudi, ki so kakor sence prihajali in odhajali, ter nizko obzidje, ki je obdajalo pokopališče. Večer pred dnevom vernih duš . . .

Čeprav je bil večer brez vetra in nič preveč hladen, sama ni šla na pokopališče. Njeni bratje in sestre počivajo daleč v tujini, grobova staršev sta bila že zdavnaj izravnana, drugih njenih znancev pa ni bilo tam. Za pokojne je odmolila doma. In kar je hotela videti, je lahko videla tudi od tu, skozi okno svoje podstrešne sobice: lučke na grobovih, ki so se prižigale ena za drugo. Vse pokopališče so zalivale s skrivnostnim, nežnim sijajem.

Ob tej migljajoči svetlobi je vstal pred njo spomin: dan iz njene zgodnje mladosti in ura tistega dne . . . Bila je polna groze in otroškega strahu, pa se je naposled vendarle zanjo tako mirno in tolažljivo iztekla.

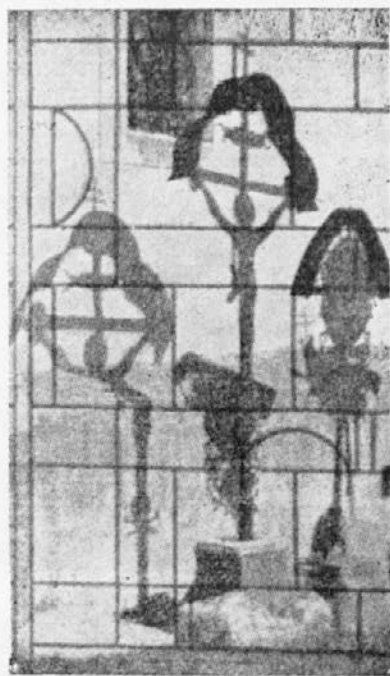
Še zdaj po petinšestdesetih letih je videla sama sebe, kako je kot sedemletno dekletce stala pred svojo učiteljico, podobna preplašeni ptički. Poslušala je njene trde besede, ki so kakor silna nevihta grozeče padale na njeno dušo: ". . . Ali te ni sram, ti — tatica? In to celo na pokopališču! V poboljševalnico bi te morali dati, razumeš? . . ."

Takrat ni vedela, kaj to pomeni. Čutila je samo, da je nekaj strašnega, nič manj strašnega kot sam pekel.

"Če bi tvoja mati to vedela, bi še v grobu ne imela miru", jo je učiteljica kregala dalje. Znova je glasno zajokala, učiteljica pa ji je strgala roke z obraza: "Kaj tuliš? Povej, čemu si to naredila?"

Sledil je dolg in tesnoben molk. Zdelo se ji je, da se šolske stene majejo in se bodo vsak čas podrle nanjo.

Tedaj pa je zaslišala dobrohoten glas: "Gospodična, pustite otroka!" Bil je stari učitelj, ki

jo je tedaj prijel za roko in jo odvedel v drugo sobo.

"Rožica", ji je pričel tam govoriti, "včeraj zvečer si vzela lučko na enem izmed grobov in jo odnesla. Kaj takega vendar ne bi smela storiti".

Jok se ji je umiril.

"Zakaj si to storila? Kaj si s tem namerala?"

Sunkoma je spravila iz sebe besedo: "Mamica . . ." Več ni mogla povedati.

"A tako, saj sem si mislil! Za grob svoje mamice . . ."

"Ni imel lučke . . ."

"In tedaj si mislila, da . . ."

Dekletce je postalo živahnejše: "Tudi ona naj bi imela lepo razsvetljeno . . ."

Učitelj jo je z roko pobožal po rjavih kodrih. "Tako je bilo torej. Da, tudi tvoja mamica mora imeti lučko — in ona je gotovo že pri Bogu, kjer je sama luč. Vendar ne bi smela vzeti lučke s tujega groba, to bi morala vedeti". — Zopet je začela jokati, vendar tiho in spokojno.

"Ne jokaj, saj zdaj je vse dobro! Gotovo kaj takega ne boš storila nikoli več. In če tvoja mamica potrebuje lučko tudi na tem svetu, tedaj

bodi ti njena lučka: Bodi vedno pridna in do-
bra ter sveti kakor čist in močan plamenček! . . .”

Takrat še ni razumela njegovih besed, razu-
mela pa je njegovo dobroto, ki ji je bila v to-
lažbo. Toda učiteljeve besede so šle z njo v
življenje. Kadar koli je prišlo na pot kaj težke-
ga, bodisi v otroških letih ali tudi kasneje, ved-

no se je spomnila na starega učitelja: “Bodi
lučka svoji mami! . . .”

Da je mogla tako mirno in zadovoljno gle-
dati nazaj na desetletja svojega življenja, zato
je še danes hvaležna staremu učitelju in njego-
vim dobrohotnim besedam razumevanja in to-
lažbe.

OBISKAL SEM GROB . . .

DR. JAKOB KOLARIČ, C.M.

V kanadski “Božji besedi” je v novembru lanskega leta DR. JAKOB KOLARIČ CM opisal svoj obisk ameriških Brezij in tamkajšnjega redovnega pokopališča. Eden izmed grobov v Lemontu nam je Slovencem posebno drag. Dr. Kolarič, ki že več let živi na Koroškem, je življenjepisec škofa Rožmana. Dva dela izredno živo in stvarno pisane življenjepisa sta že izšla, zdaj je v pripravi tretji in zadnji del. Opis obiska Lemonta tudi lepo dopolnjuje članek o 60-letnici frančiškanskega komisariata v ZDA v oktobrski številki MISLI.

V Toronto me je vlekla želja, da se po dolgih enajstih letih srečam s svojimi župljani, ki so mi zvesto stali ob strani, ko smo ustanavljali prvo slovensko župnijo in zidali prvo slovensko cerkev v drugem največjem kanadskem mestu. Nosil pa sem v srcu še drugo veliko hrepenenje: obiskati grob mojega nekdanjega profesorja, pozneje pa velikega ljubljanskega škofa, dr. Gregorija Rožmana. Ob njegovem pogrebu sem sicer bil še v Torontu, toda župnijsko delo in komemoracija v spomin pokojnemu škofu v nedeljo, 22. novembra 1959. to dvojce me je zadržalo doma. Štiri mesece pozneje sem odšel v Evropo. Tako do letošnjega obiska v Združenih državah nisem videl ne Lemonta ne škofovega groba.

V ponedeljek, 6. septembra popoldne sem iz Clevelanda z vlakom došel v Chicago. Tam me je čakal dobri in vedno uslužni frančiškan, p. Fortunat Zorman. Poznava se že iz časa mojega župnikovanja v Torontu. Ko sva z glavne ceste z avtom zavila proti frančiškanskemu samostanu v Lemontu, so moje oči že iskale samostansko pokopališče. A zaman. Dom mrtvih frančiškanov je precej oddaljen od doma živih.

Prijazni gvardijan, p. Atanazij Lovrenčič, mi je odkazal sobo, v kateri je bival škof Rožman, ko je vodil razne pobožnosti v Lemontu ali ko se je na svojih misijonskih potih mimogrede ustavil tam za kak dan ali tudi samo za eno noč. Soba je tik ob samostanski cerkvi Marije Pomagaj. Frančiškani so vedeli, kako škof ljubi brezijansko Marijo Pomagaj, zato so mu dali sobo v njeni neposredni bližini. Čutil sem se nevednega, da stanujem v sobi tega velikega Marijinega

častilca. Zvečer si skoraj nisem upal vleči se na posteljo, na kateri je naš škof trpin tolikokrat prebil kratke ure nočnega počitka. Njegovo spanje je zadnje desetletje njegovega življenja bilo slabo. K počitku je hodil pozno, zbuja pa se je zgodaj, ob treh ali tudi že ob dveh jutraj. To vem iz njegovega lastnega pripovedovanja. Le Bogu je znano, koliko rožnih vencev je vsako noč na tej postelji zmolil za narod, ki je ostal doma, in za nas, ki smo z njim odšli v tujino.

Komaj sem v sobi dobro odložil svojo prtljago, že se je vlila huda ploha. Mislil sem, da tisti dan še ne bom videl škofovega groba. A kmalu je zopet posijalo sonce. Zvabilo me je iz sobe. Sprehajal sem se okrog samostana, toda pokopališča še vedno nisem zagledal nikjer. Po večerji, ko so se ceste in pota že posušila, me je p. Fortunat povabil na prvi obisk škofovega groba. Pri samostanu sva krenila proti vzhodu in šla mimo Romarskega doma. Kakih sto metrov dalje mi gospod pater pokaže Rožnovensko dolinico ali Dolinico Marijinih sedmero radosti, katere sedem kapelic nazorno predstavlja. Na koncu dolinice pa stoji veličastna skupina Fatimske Gospe s tremi pastirčki, ki so bili srečne priče Marijinih prikazovanj.

Kmalu sva bila pri Prekmurškem križu, ki stoji na začetku štirinajstih postaj križevega pota. Križ in postaje so postavili naši verni Prekmurci v Ameriki. Tako pravi napis ob križu: Bogu v slavo, rodu v spomin! Prekmurci Slovenci. — Od daleč mi pater pokaže še Lurško votlino, pri kateri je škof Rožman od leta 1948 do 1958 vsako leto, včasih tudi po večkrat v enem poletju maševal in pridigal vernim slovenskim

romarjem. A mene je vedno bolj vabilo na cilj mojega potovanja v Lemont. Bila sva že skoraj na koncu križevga pota, ko p. Fortunat zavije po cesti naravnost na severno stran od Lurške votline. Kmalu zagledam na pobočju grička samostansko pokopališče, obdano z mrežasto žično ograjo. Vstopiva pri južnih vratih in že stojiva pred belim križem, ki se dviga nad grobovi — upanje tistih, ki v njih počivajo. Moje hrepenenje je bilo izpolnjeno. Tik ob križu, na desni strani, sem na nagrobnem spomeniku bral napis: **PREVZVIŠENI GREGORIJ ROŽMAN, S.T.D. ŠKOF LJUBLJANSKI. * 9. MARCA 1883. † 16. NOVEMBRA 1959.** — Takoj se pokrižam in zmolim za pokojnega škofa prvo molitev na njegovem grobu. Potem še dalje časa nemo zrem na grob. V duhu vidim njegovo truplo v krsti, kakor ga kažejo slike na mrtvaškem odru. Saj so mi Slovenci v Clevelandu nekaj dni poprej zatrjevali, da je pogrebnik Ferfolja jamčil, da bo truplo ostalo v grobu nestrohnjeno najmanj petnajst do dvajset let.

Ko je škof Rožman nekoč tam pod križem stal, je vzkliknil: "Na takem pokopališču bi rad počival!" Kot mi je p. Fortunat razlagal, škof takrat ni mislil na to, da bi odločil, kje bo njegov grob, saj ni vedel, kje bo umrl. Hotel je povedati samo to, da bi na tako lepem in mirnem kraju bil rad pokopan. Božja previdnost je odločila, da je prav tam na lemontskem frančiškanskem pokopališču našel svoj poslednji dom na zemlji. Ko so se clevelandski Slovenci obrnili na slovenske frančiškane v Lemontu s prošnjo, da bi škof Rožman bil pri njih dobil grob, so mu, kakor se zdi, nevede izbrali kraj po njegovih željah. Tam nič ne moti njegovega počitka. Nobene hiše ni v bližini, samo z velike ceste v dolini pod pokopališčem od časa do časa prodre šum velikega prometa. Pokopališče pokriva zelena trata. Grobovi patrov, redovnih bratov in nekaterih drugih oseb, ki niso pripadale frančiškanski redovni družini, so zasajeni s cveticami, ki s svojimi pestrimi, a mirnimi barvami samo povečajo vtis spokojnosti tega kraja. Zunaj ograje pa pokopališče obrobijo vrbe žaluške, ki se s svojimi gostimi vejami sklanjajo nad njim. Zdi se kakor mehke roke, ki ljubče božajo grobove rajnih, obenem pa hočejo odvrniti vsak nemir od zunaj, ki bi jim motil počitek.

Na tem kraju torej je našlo mir izmučeno telo škofa trpina. Tukaj je zadnja postaja njegovega nemirnega zemeljskega romanja. Ko je leta 1947. na sv. škofa Martina dan tajno zapuščal Celovec, da ne bi bil izroččen v roke novih jugoslovanskih oblastnikov, je slovenski begunka Pavli, ki mu je v dvorcu krškega škofa požrtvovalno stregla, pustil na svoji mizi pismo, ki se takole začneja: "Z Bogom! Usoda, ki mi jo je neskončno modri Bog določil, me tira dalje v negotovost!" Sedaj ga usoda ne preganja več. Ne strežejo mu po življenju. Ne bolijo ga več krivične sodbe in podtikanja. Tudi nobene negotovosti zanj ni več. V božjem naročju uživa njegova duša plačilo težkega

Dr. J. Kolarič na škofovem grobu

škofovskega križa, ki ga je vdano, brez tožbe nosil trideset let, štiri mesece in dva dni. Venec nekrvavega mučeništva plava nad njim.

Tri dni sem nato vsak dan dopoldne in popoldne obiskal grob. Opravi sem tam brevir in rožni venec. Nisem škofu svojih prošnja in želja na dolgo razlagal. Od časa do časa sem se ozrl na njegovo gomilo in mu v mislih dejal: "Saj veš, škof Gregorij, kaj mi leži na srcu. Poznaš moje duhovne potrebe. Veš, kakšno je moje zdravje. Rekel si, da boš tudi po smrti rad pomagal, če te bomo prosili. Zato zaupno polagam v tvoje roke svoje osebne zadeve in zadeve slovenskega naroda v domovini, zamejstvu in zdomstvu, posebej usodo tvoje ljubljene koroške zemlje in skrbi slovenske Cerkve, njenih škofov, duhovnikov in vernikov. Pa saj že toliko let čutim tvojo bližino in tvojo pomoč. Spremljal si me tudi na poti iz Evrope sem do tvojega groba. Zaupam, da boš z menoj tudi na poti domov in potem še dalje. Eno prošnjo pa izrečno naslavljam nate: Izprosi mi pri Bogu nekaj tiste žive in močne vere v Jezusa v najsvetejšem Zakramentu, kakor si jo imel ti na zemlji".

V petek, 10. septembra dopoldne sem pred odhodom iz Lemonta še enkrat pohitel na njegov grob po slovo. Ko sem odhajal, sem bil prepričan, da me škof Gregorij blagoslavlja iz nebes, kakor nas je tolikokrat blagoslavljal na zemlji.

P. BAZILIJ SPET TIPKA

31. oktobra 1972

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.F.M.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-8118 in 86-7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House — 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Tel.: 86-9874

● Kar hitro se bliža božič in leta bo konec. Torej se hitro bližajo tudi kongresni dnevi in priprav je vedno več. Med nami bosta visoka gosta iz domovine: škof dr. Stanislav Lenič, in p. Marijan Valenčič, predstojnik slovenskih frančiškanov. Prišla bo tudi m. Faustina Žizek, provincialna predstojnica frančiškank Brezmadežne. Verjetno se jim bodo pridružili še morebitni drugi gostje iz domovine, saj sem od nekaterih družin že čul, da bodo za priliko kongresa dobili obisk od doma. Enako smemo pričakovati kaj Slovencev iz zamejstva in drugih krajev sveta. Kar čudno bi bilo, da bi mednarodni evharistični kongres ne privabil kakega rojaka iz ZDA. Ameriški Slovenci radi potujejo, mi pa jih bomo prav radi pozdravili v svoji sredi. Morda bomo v prihodnji ali januarski številki MISLI lahko že kaj več poročali o rojakih-udeležencih mednarodnega kongresa.

Glavni gostje bodo prišli med nas že v prvi polovici januarja in bodo med nami nekako dva meseca. Po vseh naših večjih naselbinah bosta škof Lenič in p. provincialni vodila kratek misijon ali duhovno obnovo, v Sydneyu bo slovesnost blagoslovitve nove cerkve, v Melbournu pa seveda teden mednarodnega kongresa z vsemi slovesnostmi. Škof bo birmoval v Sydneyu, Melbournu in Adelaidi. Točen spored obiska bo objavljen v decembrski številki.

Vsekakor nismo tako "Bogu za hrbotom", kot včasih vzdihujemo. Domovina ve za nas. Ti obiski nam bodo vsem prinesli lepe urice domačnosti in nas duhovno poživili.

● V Kew smo začeli z vajami za duhovno igro, ki jo bomo spravili na oder za priliko kongresa. "SLEHERNIK" je misterij, ki bo za vsakega gledavca doživetje zase. Upam, da bo predstava dobro uspela.

● Začeli smo s prenovno zunajnosti Baragovega doma, za kar se imam zahvaliti Jožetu Čehu in nje-

Božja njiva naših sester na keilorskem pokopališču.
Tu počiva m. Romana

govi pleskarski skupini. Hiša je bila res že nujno potrebna čiščenja in barve. — Tudi notranjost hostela kriči po pleskarjih — hvaležen bom prostovoljcem za kakršno koli pomoč. — Za končavo tesarskih del v dvorani in cerkvi se bo z nekaj pomočniki zavzel Anton Brne. — V teh tednih pred božičem bomo uredili tudi prostor za cerkvijo, ki bo služil za parkiranje avtomobilov in obenem za igrališče naše mladine. In še marsikaj bi lahko naštel, kar mi v teh tednih dela skrbi. Z združenimi močmi in dobro voljo bomo vse zmogli, da bo naše versko središče lepše in v boljši prid skupnosti. Zato mi ne zamerite, da naši skupni grobovi na keilorskom pokopališču še vedno čakajo ureditve. Ne gre vse naenkrat, niti po času, niti finančno. Pa bo tudi to prišlo na vrsto, ko bo kongres za nami.

● O obisku pokopališča in romanja v Sunbury danes še ne morem poročati. Upam, da nas bo lepo število in da bomo imeli lepo vreme. Prva novembrska nedelja je za našo skupino res že tradicionalna in malo je Slovencev med nami, ki ne ve zanjo.

● Naše nedavno ustanovljeno žensko društvo sv. Eme se je začelo dobro razvijati. Kar lepo število članic se zbira na sestanke pod vodstvom gospe Antonije Plesničar. Prepričan sem, da bodo uspeli in bo njihova aktivnost kmalu vidna. — V okviru društva bi Plesničarjev Marko rad zbral skupino slovenskih otrok za orkester piščali, ki bi nastopil na našem odru ob priliki sprejema škofa Leniča in ostalih gostov. Matere, prijavite svoje otroke! Nastop bo zadovoljil malčke in tudi starše.

● P. Stanko je začel s poukom za birmanske kandidatke. Razdelil jih je po skupinah, saj je med njimi z ozirom na znanje in jezik velika razlika. Na starih pa seveda zavisijo, da bodo otroke res pripeljali, kadar imajo naročeno priti. Bodite v tem točni, saj čas hiti! V Melbournu se je prijaviло okrog osemdeset

birmanških kandidatov. V Adelaidi je število okrog deset. Če je kaj odraslih, ki še niste imeli prilike za prejem zakramenta potrjenja — priglasite se! Lepa prilika, da se tudi to uredi.

● K poroki sta prišla v našo cerkvico ta mesec dva para: dne 14. oktobra sta si za vedno podala roko **Ivan Tonc** in **Jadranka Sevnik**. Zenin je iz Tominja in je bil krščen v Ilirski Bistrici, nevesta pa je prav tako doma iz Slovenskega Primorja, le da je bila rojena v Prilepu (Makedonija) in krščena v Diklem. — Na soboto 21. oktobra pa sta si obljubila zakonsko zvestobo **Mirko Igljič** in **Dragica Karlič**. Zeninov rojstni kraj je Rovt (Črni vrh nad Polhovim gradcem), krstna fara Lučina, nevesta pa je bila rojena v Čepikučah in krščena v Lisicu, Dalmacija. — Obema paroma naše čestitke!

Za marsikatero poroko, ki je bila sklenjena na kaki avstralski župniji, zvemo kasneje. Če mogoče, jo vključim v tipkarijo, da je tako naša kronika čim popolnejša. Tako naj šele zdaj poročam, da sta se letos v februarju v cerkvi sv. Ivane Arške, Brighton, poročila **Pedro Pegan** in **Wendy Jones**, avstralskega rodu. Pedro je s starši prišel iz Argentine. Naj ob tej priliki omenim tudi to, da sta starša **Vinko Pegan** in **Ana r. Bole** letos 5. oktobra slavila **srebrno poroko**, za kar jima iz srca čestitamo. Peganova družina živi v Lari in se redno udeležuje slovenske maše v Geelongu.

● Na dan 1. oktobra so iz North Sunshine prinesli h krstu **Mihaela Jožefa Ludvika**, ki je razveselil družinico **Jožefa Kranjca** in **Berte r. Mlakar**. — Isti dan je bil tudi krst **Roka Danijela**, ki je novi član družine **Pavla Trčka** in **Silve r. Kavčič**, West Meadows. — Iz Coburga so 7. oktobra prinesli **Tatjana Bernardico**, prvorojenko v družini **Miroslava Marušiča** in **Jadranke r. Matešin**, Coburg. — **Roger Andrew** je ime prvorojencu **Marjana Škofica** in **Danielle r. Frappier**: 14. oktobra so ga prinesli h krstu iz Mulgrave. — Isti dan so iz Mooroolbarka prinesli k našem krstnemu kamnu **Damijana Maxa**: **Max Pišotek** in **Magdalena r. Pleško** sta vesela starša prvorojenca. — Dne 21. oktobra je bil krst **Roberta Jožefa**. Je novi prirastek v družnici **Vinka Roštan** in **Amalije r. Starič**, Northcote. — Dva krsta sta bila 22. oktobra: **Simon Aleksander** je novi član družine **Simona Turudija** in **Marije r. Lepoglavec**, Burwood; za **Marka** pa bodo klical sinčka družine **Simona Tadič** in **Anice r. Škorjanec**, Richmond. — Slovenski krst je bil tudi v Adelaidi in sicer 23. septembra v kapelici našega Misijona svete Družine v West Hindmarshu: Krstna voda je občila **Vladota**. Razveselil je družinico **Petra Krempala** in **Ivanke r. Setnikar**, West Richmond.

Vsem družinam iskrene čestitke k novorojenčkom!

● Mašo smo imeli v okviru obnove kot priprave na evharistični kongres na domovih sledečih družin: pri Uršičevi družini v St. Albansu, pri družini Franca Špilarja v Kingsbury, pri Jožefu Rakarju v Avondale

ČLANICE CERKVENEGA DRUŠTVA SV. EME

vabijo melbournske Slovence na domačo
ZAKUSKO IN SREČOLOV.

Na zadnjo novembrsko nedeljo
(26. novembra)
po deseti maši.

v Baragovi dvorani (per cerkvijo).
Pridite! Ne bo Vam žal!

Heights, in pri Jožetu Gjereku v Glenroyu. Družine, prijavite se!

● Večerno mašo bomo imeli v Kew na praznik Marijinega darovanja (torek 21. nov.), na prvi petek v decembru (1. dec.) in na Marijin praznik Brezmadežne (petek 8. dec.).

● Wodonga bo imela redni obisk in slovensko mašo na tretjo nedeljo v novembru (19. nov.): ob petih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega, Wodonga East. — V Adelaidi, S.A., bo redna slovenska maša na četrto novembrsko nedeljo, 26. novembra, ob štiri popoldne v Hindmarshu. Po maši se bomo zbrali na pokopališče v Cheltenhamu, da obiščemo slovenske grobove in zmolimo za vse naše pokojne. — Berri bom obiskal naslednji dan, 27. novembra: slovensko mašo bomo imeli ob sedmih zvečer.

● Tudi v melbournski nadškofiji je bila objavljena odločba, da se od 14. avgusta dalje z večerno sobotno mašo (po sedmi uri) more zadostiti nedeljski dolžnosti. Večerne sobotne maše z nedeljskimi molitvami bodo kmalu verjetno po vseh župnih cerkvah. Nihče se ne bo mogel več izgovarjati, da zaradi nedeljskih izletov in podobnega ni mogel k maši; lepa prilika tudi za tiste, ki morajo vse nedelje delati po bolnišnicah.

Kdaj bomo s sobotno večerno mašo začeli v naši cerkvi, bo pravočasno objavljeno.

STARŠI!

STARŠI!

SVETI MIKLAVŽ

bo s svojim spremstvom
obiskal **BARAGOVO DVORANO**
na prvo nedeljo v decembru
(3. decembra)
po deseti sveti maši.

Pripeljite in razveselite svoje malčke!

Darila sprejemamo že v soboto
v kuhinji Baragovega doma,
v nedeljo pred mašo za odrom.

Vabljeni!

PAVEL ŠE V EFEZU

Poskusili so pa tudi nekateri izmed Judov, ki so okoli hodili in zarotovali, nad tiste, ki so imeli hudega duha, klicati ime Gospoda Jezusa. Govorili so: "Rotim vas pri Jezusu, ki ga Pavel oznanja".

Bilo je sedem sinov judovskega velikega duhovnika Skeva, ki so to delali. Toda hudi duh jim je odgovoril: Jezusa poznam in za Pavla vem, kdo ste pa vi? — In človek, v katerem je bil hudi duh, je skočil vanje, obvladal vse in jih tako silno zdelal, da so nagi in ranjeni zbežali iz tiste hiše.

To se je razvedelo med vsemi Judi in Grki, ki so prebivali v Efezu; vse je prevzel strah in ime Gospoda Jezusa se je povečevalo. In mnogo vernikov je prihajalo, da so se spovedovali in odkrivali svoja dejanja. Tudi mnogi izmed tistih, ki so uganjali vraže, so prinašali knjige in jih vpričo vseh sežigali. Preračunali so njih ceno in našli, da so veljale petdeset tisoč srebrnikov. Tako je Gospodova beseda krepko rasla in dobivala moč.

Ko se je to izvršilo, se je Pavel odločil prehoditi Makedonijo in Ahajo ter iti v Jeruzalem. Rekel je: "Potem ko bom ondi, moram obiskati tudi Rim". Poslal je v Makedonijo svoja dva pomočnika, Timoteja in Erasta, sam pa se je nekaj časa pomudil v Aziji.

UPOR V EFEZU

Nastala je pa v tistem času nemajhna razburjenost zaradi nauka. Neki srebrar namreč, po imenu Demetri, ki je delal Dianine srebrne tempeljčke, je da-

S ČAROVNIJO POMEŠANA VERA

Da hudobni duh kdaj pa kdaj z božjim pripuščenjem človeka "obsede" in se poslužuje njegovih zmožnosti, je iz sv. pisma dovolj razvidno. Iz evangelijskih dobimo vtis, da so Judje mnogo navadnih bolezni zmotno pripisovali hudobnim duhovom, pa s tem še davno ni rečeno, da ni manjkalo tudi resnične obsedenosti. Tudi v poznejših časih se je to dogajalo in niti danes ni izključeno.

Kakor Bog po svoji neskončni previdnosti včasih dovoli hudemu duhu, da človeka obsede, tako komu med ljudmi dá oblast, da hudiča izžene. Iz ust Jezusa samega vemo, da so nekateri med Judi imeli to oblast, dano jim naravnost od Boga. Apostolom in drugim učencem jo je dal Jezus sam. Toda vsakdo, ki se te oblasti poslužuje, si mora biti v svesti, da opravlja to službo v božjem imenu. O takem pravimo, da zarotuje.

Žal je od resnega zarotovanja včasih zelo lahek skok v — magijo ali čarovnijo. Zarotovalec si domišlja, da ima nekak dogovor s hudičem ali da je sam od sebe tako močan. Zlasti je pa jasno, da ni pravega zarotovanja, kadar kdo to dela iz dobičkarije. V Efezu so poleg vseh drugih nerodnosti dodali še to, da so vzeli Jezusovo ime kot nekakšen magični rek . . .

APOSTOLSKA DELA

Napisal evangelist sv. Luka

RAZLAGA P. BERNARD

jal obrtnikom nemalo zaslužka. Zbral je te (in druge) delavce te stroke in rekel:

"Možje! Kakor veste, imamo od tega dela svojo blaginjo; vidite in slišite pa, da je ne samo v Efezu, temveč skoro po vsej Aziji, ta Pavel pregovoril in odvrnil veliko ljudstva, govoreč, da to, kar je narejeno z rokami, niso bogovi. Ni pa samo nevarnost, da nam ta stroka pride v nič, ampak se tudi tempelj velike boginje Diane ne bo več cenil in da bo propadla celo veličina nje same, ki jo vendar časti vsa Azija in ves svet".

Ko so to slišali, so se razsrdili in so vpili: Efeška Diana je velika! In razširila se je zmešnjava po vsem mestu; zagnali so se skupaj v gledališče in so s seboj potegnili Makedonca Gaja in Aristarha, ki sta bila Pavlova sopotnika. Pavel je hotel iti med ljudstvo, pa ga učenci niso pustili. Tudi nekateri izmed azijskih načelnikov, ki so mu bili prijatelji, so k njemu poslali prošnjo, naj ne hodi v gledališče.

Eni so kričali to, drugi drugo; kajti zbor je bil zmeden in večina ni vedela, zakaj so se sešli. Iz množice so potegnili Aleksandra, ki so ga Judje naprej potisnili. Aleksander je z roko zamahnil in hotel ljudstvu dati pojasnilo. Ko so pa spoznali, da je Jud, je zadonel iz vseh ust en klic in so skoro dve uri vpili: "Efeška Diana je velika!"

Pomiril pa je množico mestni tajnik, ki je rekel: "Efežani, kdo ne ve, da mesto Efez ščiti tempelj velike Diane in z njo padlo podoba? Ker je torej to neoporečno, je treba, da ste mirni in ne storite nič nepremišljenega. Pripeljali ste namreč ta dva moža (Gaja in Aristarha), ki nista ne templja oropala ne sramotila naše boginje. Če imajo Demetri in z njim drugi obrtniki zoper koga kako pritožbo — saj so sodišča in cesarski namestniki — naj se med seboj tožijo. Če pa iščete še kaj več, se bo odločilo v zakonitem zboru. Smo namreč tudi v nevarnosti, da bi nas tožili zaradi današnje vstaje, ker ni nobenega razloga, s katerim bi mogli opravičiti ta hrupni shod".

Po teh besedah je zbor razpustil.

(Dalje v decembru)

"VEČINA NI VEDELA, ZAKAJ SO SE SEŠLI"

Dobičkarstvo je povzročilo tudi dogodek, ki ga nam Luka tako živo opisuje. Njegovo pripovedovanje se lepo ujema s tem, kar ve tudi svetna učenost iz zgodovine in izkopanin.

Diana, imenovana tudi Artemis, je bila v grškem bajeslovju hči Zeusa in Here, torej najvišjega božanskega para. V Efezu so jo častili kot boginjo plodnosti. Njen tempelj je bil že stara ustanova. Neki Herostrat, ki je ostal v zgodovini zelo črno zapisan, ga je zažgal kakih 400 let pred Pavlovim obiskom Efeza. Dianina slava je pa bila že takrat tako velika, da so kmalu postavili nov tempelj, pa neprimerno lepši od prejšnjega. Bil je iz samega čistega marmorja. Tako se je tudi Dianina slava samo še povečala.

Za varnost in popravila templja so postavili dvanajst uradnikov, ki so bili meščanom odgovorni za red okoli svetišča. Enemu med njimi je bilo ime Demetri, to vemo iz svetne zgodovine, in kaj lahko je prav ta bil tudi lastnik velike tovarne, ki je izdelovala majhne Dianine tempeljčke. Njegov nastop pred množico, ki jo je nalašč sklical, dokazuje uspeh sv. Pavla in njegovih pomočnikov. Kar vsa Azija bo nehala obiskovati Dianino svetišče in seveda nihče več ne bo kupoval spominkov. Lepo cvetoča industrija bo propadla . . . Ljudje, zganite se!

Množica se je res zganila, kričali so, prerivali so se, po vsem mestu zmešnjava. Demetri se je nekako umaknil; vsaj Luka ga nič več ne omenja. Nastopajo drugi, toda Aleksander, ki je bil Jud, je moral na pritisk poganske množice utihniti. Kaže, da je bilo v Efezu nekaj takega, čemur danes pravimo: antisemitizem.

Po dveurnem kričanju se je množica pač že toliko utrudila in ugnala, da si je dala reči tudi kaj pametnega. To priložnost je izkoristil mestni tajnik — gotovo pravi mož na pravem mestu. Posrečilo se mu je napraviti red in mir. Le čemu se toliko ženete za Dianino čast, ali ste pozabili, da smo tu mestne oblasti, ki imamo tudi veličastni tempelj na skrbi?

Izpod Triglava

PROTISLOVENSKE DEMONSTRACIJE v Celovcu dne 15. oktobra, ki jih je organiziral "Heimatdienst", so spominjale na nedavno preteklost hitlerjanskih pohodov. Zaradi tistih nekaj dvojezičnih napisov, ki so jih koroški Slovenci dobili po tolikih letih neenakopravnosti in zatiranja, je bruhnila na dan nestrpnost in netolerantnost do skrajnosti. Avtomobili demonstrantov so bili preplepljeni s parolami iz časov plebiscita: "Koroška ne sme postati slovenska!" — "Koroška nemška in nerazdeljena!" . . . itd. Precej dvojezičnih napisov je bilo odstranjenih in poškodovanih.

Ob koroških dogodkih je zapisal švicarski list DER BUND: "Vsak narod lahko sodimo po tem, kako ravna s svojo manjšino . . ." Sicer je predsedstvo nadstrankarske Lige za človečanske pravice na Dunaju izpade proti slovenski manjšini na Koroškem zelo ostro obsodilo. Protestiralo pa je tudi zaradi "nerazumljive" pasivnosti avstrijskih oblasti do tega terorja. Kaj prida uspehov tudi ti pravični protesti ne bodo prinesli. Na papirju — da, v vsakdanjem življenju koroških Slovencev je pa druga pesem. Borba za narodovo življenje se bo nadaljevala. Kako dolgo še?

EVROPSKA DIMNIKARSKA ZVEZA — kdo bi si mislil, da je tudi ta mednarodna organizacija na svetu! In vendar je ter se celo vsako leto zbere na svoj kongres. Letos je bil ta mednarodni kongres dimnikarjev v Portorožu in so se ga udeležili delegati iz 13 držav. O kakem dimnikarskem gostu iz Avstralije ni bilo poročila — saj bi naše dimnikarje menda na prste preštel . . .

IZVEN JUGOSLAVIJE je to leto po ugotovitvah statističnega urada zaposlenih okoli en milijon Jugoslovancev — skoraj 20% celotne jugoslovanske delovne sile. Kljub temu je bilo v državi letos prijavljenih 335.000 brezposelnih. Najmanjši odstotek brezposelnosti je bil v Sloveniji.

JULJSKE ALPE naj bi postale narodni park. Osnutek predloga predvideva zavarovanje naravnih lepote 76.000 hektarjev ozemlja na območju občin Tolmin, Jesenice in Radovljica. Obsega glavne alpske doline, območje bohinjskega jezera in zgornje Soške doline nad Bovcem. Doma pravijo, da je skrajni čas, če hočemo ohraniti naravne lepote naših planin. Turizem res prinaša tujo valuto, pušča pa za sabo opustošenje in uničevanje.

PISMO IZ DOMOVINE nam med drugim pove tole: ". . . Pri nas je vse po starem, čeprav zadnji čas še huje stiskamo pas. Zdravi nismo in zdrav je malo-kdo naših let. Zdaj bi rabili kak priboljšek, a kako priti do njega, če dva živiva na eni pokojnini. Možno bi moral imeti posebno dijeto, a kaj ko bi zanjo bilo treba še več denarja . . . Se morava kar zadovoljiti z dijeto — potrpljenjem . . . — Tu smo videli na televiziji, da tudi pri Vas v Avstraliji demonstrirajo in zahtevajo socializem. Le naj poskusijo srečo, ki jo okušamo mi! Vam vsaj ne bomo več zavidali lepih časov. Sicer so za izbrance časi tudi pri nas lepi . . . Naša mladina gre v šole, ko jih konča, pa iz države. Doma pa tarnamo, da nam primanjkuje visoko kvalificiranih delavcev. A če bi se res vsi študirani vrnili domov — bi jih ne mogli kje zaposliti . . . Čudna stvar, ki nam preprostim ne gre v glavo. Ali pa: Eno državno podjetje izvažja koruzo in meso, drugo državno podjetje pa uvažja isto robo s to razliko, da je uvoženo blago veliko dražje. — Vaše čajno maslo jedo Angleži, k nam uvažajo ruskega, potem ga pa morajo kot neužitnega jemati iz prometa. Kaj naj si mislimo na vse to? Še preprosti človek brez šol zmajuje z glavo . . ."

KAR DESET TON POLZEVI so to leto konzervirali v kamniški živilski industriji ETA. Nabirajo jih v kamniški okolici predvsem otroci. Svoj čas so bili polži le francoska specialiteta, zadnja leta pa se je njihov trg znatno razširil. Pa se čudimo našim avstralskim črncem, da jedo kuščarje in mravlje . . .

Čudno, da starodavno mesto Višnja gora s polžem v mestnem grbu ne protestira, da starodavno mesto Kamnik dela dobiček na račun njihove spoštovane živalice . . .

OBISKOVATI VRHOVE je danes malenkost, saj pride za žičnico že na celo vrsto naših gora. Baje bo v kratkem končana najdaljša slovenska žičnica — od Bovca na Kanin. Dolga bo 5700 metrov in povzpela se bo 2220 metrov visoko. Od prve do zadnje postaje bo 1800 metrov višinske razlike. Pišejo, da bo v štiri-sedežnih kabinah na vrh lahko pripeljala v eni uri nič manj kot 900 "hribolazcev".

O NEURJU IN POPLAVAH vedo povedati vsi letošnji obiskovalci domovine. Samo v okolici Ormoža so kmetje zaradi poplav utrpeli okoli devet milijonov dinarjev škode. Nič manj škode ni povzročilo neurje v okolici Maribora, kjer se je utrgala vrsta plazov. Plazovi so poškodovali poslopja, zasuli ceste in polja, ki so že tako utrpela mnogo škode zaradi toče. Škoda zaradi poplav v ptujski okolici znaša 35 milijonov dinarjev. Najhuje je bila prizadeta pšenica in krompir, uničeno je bilo tudi sadje in otava.

EVROPSKEGA PRVAKA v namiznem tenisu smo dobili Slovenci. V danskem mestu Vejlu je na XV. mladinskem evropskem prvenstvu mladi Mariborčan **Miran Savnik** premagal v finalu sovjetskega prvaka Strakatova. Namizni tenis je bil med nami že dolgo kaj priljubljen šport.

“Prah z Bogom kregat’ se ne sme! . . .”

Tudi spodnje vrstice so prišle izpod Triglava. So tople in tolažilne besede, ki jih je spregovoril duhovnik ob odprtem grobu na pokopališču v Podbrezjah. Polagali so k večnemu počitku izmučeno telo dolgoletne trpinke Dore, sestre našega dopisnika Joža Mačka, Canberra. Lepe in resne novembrske misli za vsakega izmed nas, ki se morda včasih “kregamo z Bogom” in mu stavljamo svoj “zakaj” . . .

Na smrt navadno gledamo kot na krutega rablja, ki nam je ugrabil drago osebo. Ob žalosti ločitve se tako rada zamegli celo naša tolažilna vera, da je smrt pravičnemu vhod v lepše in boljše življenje — večno združenje z Bogom. Romanje je končano — sledi plačilo . . .

Vidimo pa, da je smrt lahko tudi rešiteljica — vsaj v gotovih primerih: v težkih, neozdravljivih boleznih, ko vsi zdravniki dvignejo roke od bolnika in priznajo, da ne morejo prav ničesar več storiti, nič več pomagati . . . Če v takih primerih Bog pošlje svojo poslanko smrt, je ta res rešiteljica za bolnika samega in za njegove najbližje, ki ob pogledu na njegove muke z njim vred trpijo.

Tak primer je bila mirna smrt naše sestre Dore — smrt jo je rešila trpljenja, ki se je vleklo nepretrgoma toliko let.

Naš prvak pesnikov, France Prešeren, ki so ga v letih po vojni nekateri hoteli razglasiti za brezbožca, nam poleg tolikih povsem krščanskih pesmi v eni daje tudi prekrasen nauk:

Trpi, če poka ti srce!

Prah z Bogom kregat’ se ne sme! . . .

Naša sestra Dora se ni kregala z Bogom, ko ji je poslal križ neozdravljive bolezni. Jasno, da si je kot vsak bolnik želela ozdravljenja in v to tudi do zadnjega upala. Tudi spraševala se je večkrat prav po človeško: “Zakaj prav jaz, Gospod? Zakaj moram jaz dolge dneve preležavati, ko se drugi veselo gibljejo in delajo, kar bi tudi jaz tako rada? . . .” In še druga podobna vprašanja so ji vstajala v duši. A z Bo-

gom, ki je to dopustil, se ni nikoli kregala, čeprav je končni in jasni odgovor na svoja vprašanja dobila šele zdaj v večnosti.

Tudi se ni z Bogom kregala njena krščanska mati, čeprav je bil Dorin križ tudi njen križ. Morda še težji zanjo, kot za hčerko samo — saj je morala skozi pet let skrbeti zanjo spet kot za nebogljene otroka. Pa je imela kljub nagovarjanjem zdravnikov trdno odločitev v srcu, da je ne da v oskrbo tujim ljudem v kakem zavodu, dokler bo sama količkaj pri moči. Videla je tudi v bolni in trpljenju božje pripuščenje — hotela je pri tem po materinsko sodelovati in do zadnjega sama lajšati Dorino trpljenje. Obenem je tudi skrbela, da je bolnica vsak mesec, navadno za prvi petek, prejela Kruh močnih. Tako jo je redno obiskoval ter prinesel tolažbo največji Prijatelj bolnikov in najboljši Zdravnik.

Ko se poslavljamo od naše sestre, se mi zdi, da bi tudi mi lahko storili slično kot oče mehiškega mučenca p. Mihaela Proja. Ob pogrebu mučeniškega trupla so navzoči neutolažljivo jokali. Le na obrazu mučenčevega očeta ni bilo žalosti: čudovit mir se je odražal na njem. In ko je jok navzočih utihnil, je oče mirno pokleknil ter zapel hvalnico: Tebe Boga hvalimo . . . Sinova mučeniška smrt je bila zanj veselo zagotovilo častiljivega vstajenja in poroštvo večnega življenja. Ob taki globoko doživeti misli v duši človek res ne bi smel imeti razloga za žalost in jok, ampak za popolno predanost v božjo voljo. Ta pa je vsekakor sveta in preveva dušo slehernega resničnega kristjana z blazenim notranjim mirom.

Nameravate potovati skozi Italijo in obiskati RIM?

V RIMU sta Vam po zmernih cenah na razpolago dva slovenska hotela:

Hotel BLED **IN** **Hotel DANIELA**

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00184 — ROMA (Tel. 777102 in 7579941)

Via L. Luzzatti, 31

00185 — ROMA (Tel. 750587 in 771051)

Lastnik: Vinko Levstik

Zmogljivost: 85 sob, 150 ležišč. Vse sobe imajo lastno kopalnico, telefon in ostale moderne udobnosti. Postreženi boste v novi slovenski restavraciji. Osebe je pretežno slovensko. Počutili se boste res domače.

DOBRODOŠLI!

Na Rdečem trgu — pred veličastno katedralo sv. Bazilija, zdaj muzejem

RAZKOŠNI AVTO "VOLGA" je spešno drsel od letališča po imenitni cesti s šestimi progami. Šofer, uslužbenec Intourista, je narahlo požvižgaval. Ko se je naveličal, je privil radio in na ves glas je zadonela aria Prokofijeva. Osebnih avtomobilov je bilo videti malo, več pa kamionov in avtobusov.

Letališče Šeremetjevo je bilo kmalu daleč za nama. Počutil sem se precej sproščenega, vendar ne povsem. Imel sem mešane občutke: v srcu Rusije si in pelješ se v njeno prestolnico. Kje so vse tiste napovedi? Kje so agenti? Bil je delavnik, sredi dopoldneva. Prevzelo me je poznano, slovansko vzdušje. Kot da bi bil nekoč že tu. Na obeh straneh ceste kmečka naselja: lesene hišice z značilnimi motivi in plotovi. Za hišami zeleni pašniki, krave, prašiči. Na verandah so čepeli babuške z velikimi rutami; nekaj otrok je brskalo po blatu.

Pripeljala sva se v mesto. Moskva! Stavba pri stavbi. Nekatero se odlikujejo po visočini, druge po starosti. Vse so bolj ali manj sive. Šofer mi je razlagal: "Vsi ti nebotičniki so novi stanovanjski bloki." Ni ga zanimalo, od kod sem in kaj hočem. Ves je bil zaverovan v svojo Moskvo. Odložil me je v hotelu Metropole v samem središču mesta, nasproti Bolšoj gledališča. Gostoljubno so me sprejeli. Dali so mi kupone za jedilnico, za izlete itd. Prtljago so mi odnesli v sobo. Ta

V MOSKVI IN NJENI OKOLICI

Nekaj vtisov s potovanja
preko Rusije v Evropo je

napisal TOMAŽ MOZINA

je bila čista, udobna kot v vsakem boljšem hotelu po svetu. Prepuščen sem bil sam sebi in lahko sem počel, kar sem hotel. Nisem opazil, da bi mi kdo sledil, pa tudi nadlegoval me ni nihče.

PO MESTU SEM IN TJA

Takoj po okusnem kosilu sem stopil na Rdeči trg. Ljudi ni bilo veliko. Predsednik Nixon se je mudil prav tedaj v Moskvi, pa je bilo iz varnostnih razlogov nekaj poslopij zaprtih. Zaprt je bil muzej v nekdanji katedrali sv. Bazilija, zaprt tudi Leninov mavzolej. Dva vojaka sta stražila pred zaklenjenimi vrati. Škoda! Želel bi se prepričati, če je Lenin res narejen iz voska, kakor se govori.

Naj tistim, ki se zanimajo za zgodovino in številke, mimogrede povem, da se Moskva prvič omenja v neki kroniki leta 1147. Knez Jurij Dolgoruki je dal postaviti leseno utrdbo — kremenj. V začetku 13. stoletja so kremenj že pozidali. Mesto je bilo središče Moskovje države in prestolnica Rusije vse do 18. stoletja. Tedaj jo je Peter Veliki prenesel v St. Petersburg.

Danes šteje Moskva sedem milijonov ljudi in je politični, kulturni in gospodarski center največje države na svetu. Sovjetska zveza zavzema četrtno vse suhe zemlje in šteje 250 milijonov prebivalcev. (Med njimi je tri četrtnine Slovanov, Rusov nad polovico.)

Stopil sem vzdolž kremenjskega nabrežja in občudoval nekdanje katedrale Mihaela nadangela, Vnebohoda in Oznanjenja. Postavili so jih bili v zgodnjem ruskem slogu, še pred časi Ivana Groznega. Za temi stavbami je nekdanja carska palača, danes sedež vrhovnega Sovjeta. Še malo čez reko in prispel sem do Tretjakove galerije. Izložba imenitnih ruskih slikarjev mi je vzela precej časa. Več ko 60 dvoran je in vse so polne dragocenih redkih umetnin.

Naslednje dni sem si še marsikaj drugega ogledal. Naj omenim na kratko vsaj: Osrednjo knjižnico, univerzo s 40.000 študenti, stalno razstavo gospodarskih dosežkov, veleblagovnico GUM, mestni muzej. Podzemeljska železnica "Metro" je poglavje zase. Postaje so prostorne, čiste, vse v belem marmorju. Spominjajo na koncertne dvorane. Kipi revolucionarjev in drugih "zaslužnih" mož stojijo vsepovsod — le o Stalinu ni ne duha ne sluha.

Bil sem tudi v Bolšoj gledališču. Prikazovali so balet Gizela.

V ZAGORSK IN TULO

Tudi v Rusiji sem hotel iz mesta na deželo. Šel sem s skupino turistov in ruskim vodičem v Pereslavl-Zaleski, kakšnih 140 km proti severu. Mestece leži med nizkim gričevjem ob majhnem jezeru. Baje je zelo stara naselbina. V tem kraju je car Peter Veliki nabral tesarjev in jim dal zgraditi prve čolne za — rusko mornarico . . .

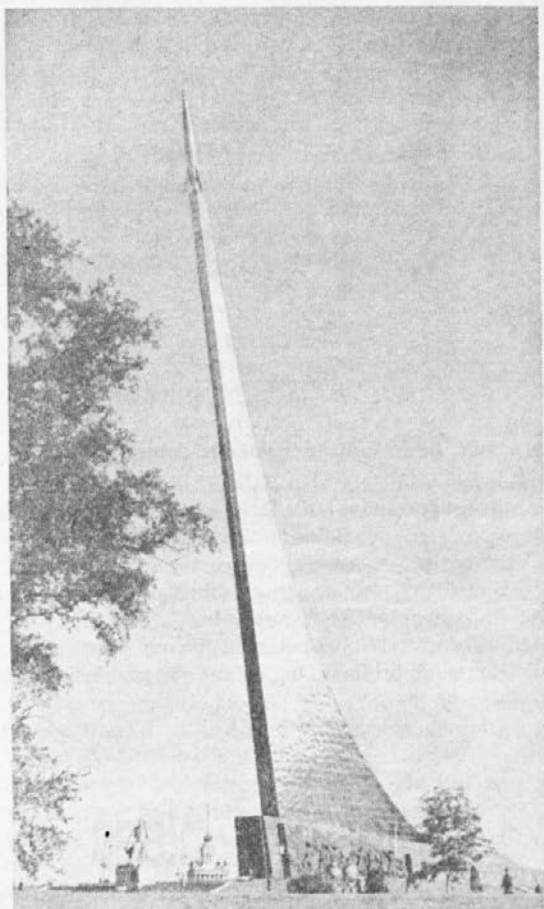
Nazaj grede smo se nekako sredi poti ustavili v Zagorskem, ki ima sloveči zgodovinski muzej in rezervacijo iz 14. stoletja. Poslopja očitno predstavljajo zgodnjo slovansko arhitekturo. Tu je eno od dveh še odprtih pravoslavnihih semenišč (drugo je v Leningradu). Res, videl sem mlade semeniščičke. V kapeli je bilo nabitno polno vernikov, nekaj tudi mlajših. Ta danes romarski kraj je bil nekdanj zavetišče mnogim aristokratom. Car Boris Godunov je tu pokopan.

V avtobusu so bili izletniki z vseh vetrov sveta: Švedi, Amerikanci, Nemci, Meksikanci . . . Mlado dekle — vodič — nam je razlagala le po angleško, kar seveda ni bilo vsem všeč. In prepirali smo se, malo za šalo, malo zares. Opazil sem, da je bil v ozadju moški s fotoaparatom. Govoril je le ruski . . .

Naslednji dan sem jo mahnil v Tulo kar sam. Vozni listek sem si kupil brez vseh zadreg in vprašanj. Tula je veliko industrijsko središče, približno 200 km južno-vzhodno od Moskve. Vlak je razmeroma počasi sopihal preko valovite planote. Tod so tisti prosluli kolhozi. Na poljih je bilo videti gruče udarnikov — prav nič se jim ni mudilo . . . V kupeju sem se pogovarjal s sopotniki: ženicami, študenti, vojaki, miličniki. Po moji izgovorjavi ruščine so me imeli za Baltika.

V Tuli sem stopil na star podeželski avtobus in se zapeljal do Jasne Poljane, nekdanje domačije, danes pa muzeja velikega pisatelja Leva Tolstoja. V vozilu je bil hud drenj, tudi prerivanje med potniki. Vstopila je precej obilna noseča ženska. Mlajši moški ji ni hotel odstopiti sedeža. Staruha za njim se je zgrozila:

Muzej in semenišče v Zagorskem

Spomenik kozmonavtov na moskovskem razstavišču

“Edino vojna vas je tako pozverinila!” Pa jo je zavrnila z “Močli!” mlada, lepo oblečena ženska, verjetno komsomolka.

V Jasni Poljani sem moral od avtobusne postaje dva kilometra peš do Tolstojeve domačije. Bil je lep poznopomladni dan. Jeseni, cvetlice, čebele, lokva — vse kot v povestih. Pridružil sem se skupini študentk iz Rostova, poslušal in ogledoval. Vodila nas je Tatjana Vinogradova, slušateljica ruske literature v Tuli. Po ogledu slavnega kraja, kjer je bil Tolstoj rojen, kjer je pisal in je pokopan, me je Tatjana spremila nazaj v Tulo. Povedala mi je, da so se starši odpeljali z “moskvičem” na dačo. V Tuli imajo prostorno stanovanje z vsemi udobnostmi. In še o marsičem sva se pomenila.

LJUDJE IN . . .

Na splošno so ljudje dobro oblečeni, četudi ne preveč okusno. Še pred tremi leti je bilo dosti slabše,

Pri vходу Jasne Poljane, nekdanje domačije L. Tolstoja

so mi zaupno povedali. Dolgolasca nisem videl niti enega, tudi ne potepuha ali berača.

Vtis imam, da so Rusi precej naravni ljudje. So dokaj samozavestni, po drugi strani pa predani usodi. Nič jih kaj prida ne zanima, na javnih krajih in v prostorih bore malo govorijo. Toda ob pijači se sprostitjo in tedaj brbljajo, da je kaj. V gostilnah in ho-

telih sem se z njimi pomenil o vseh mogočih in nemogočih stvareh. Tudi o politiki. Dejal sem jim, da sem špijon. Krohotali so se. Neki znanstvenik, fizik, me je povabil na dom.

Vse kaže, da so se prilagodili komunističnim dogmam in propagandi s tem, da jih ne slišijo in ne vidijo. Prevladujeta cinizem in brezbrzičnost. Na strehah in stenah poslopij je še vedno mnogo gesel in plakatov. Toda barvo izgublajo. Videl sem geslo: Kvišku zastava leninizma! Dve črki sta že izpadli, nihče jih ne pogreša . . .

Trgovine so polne raznega blaga in še kar dobre kakovosti. Le cene so izredno visoke. Po trikrat in še več višje kot v Avstraliji, zaslužek pa znatno nižji. Na primer: poprečni delavec v Sydneyu lahko kupi par čevljev z zaslužkom enega dne, v Moskvi za to še mezda enega tedna ni zadostna. Podobno je razmerje med cenami in zaslužki pri vsem drugem blagu. Za javne uslužnosti pa plačajo Rusi manj.

Tako sem nanizal le nekaj površnih vtisov iz Moskve in njene okolice. Ponavljam: površnih! Saj sem bil tam le šest dni, ne morda šest mesecev . . .

Neka ugledna uradnica v moskovski banki mi je rekla: Rusi nismo slabi ljudje, imamo pa trde buče. — Bo menda kar držalo!

Moj črni plašč

Ta črni plašč vam je v zasmeh,
a ga — umejete?
Umete roso v teh očeh,
ki se ji smejete?

Gomile z roso to kropim,
ki vre mi čez obraz,
in plašč, ki se ogrinjam z njim,
po rajnikih nosim jaz.

Umrla ni še mati mi,
umrl ni oče še,
za sestrami, za brati mi
srce ne joče še.

Še drage moje Bog živi
in zahvaljujem ga,
a v grobu mnog mrlič živi,
ki objokujem ga:

PRAVICO v grob so devali,
pri grobu jaz sem bil,
pogrebci so prepevali,
a jaz solze sem lil.

Zrl BRATOLJUBJA sem pokop . . .
Ko grob se je zaprl,
smejäl se je spremnikov trop,
v bridkosti jaz sem mrl.

VZORE pokopali so . . .
— oh, to dočakal sem! —
na grobu tam plesali so,
grenko jaz plakal sem.

Radost tedaj je ubegla mi,
moj duh je mrak objel,
bridkost je v dušo legla mi,
več nisem bil vesel.

Tedaj oblekel sem še mlad
obleko žalno to,
na grobe vzorov, sanj in nad
solze mi zdaj teko.

SIMON GREGORČIČ

(9. MOZ IZ SANJ)

Počasi je stopal po ozki stezi in nikamor se mu ni mudilo. Spodaj v nižini, ki je ležala med dvema bregovoma, sta ga srečala dva orožnika. Mrzlo ga je spreletelo, ko ju je zagledal. Ustavila sta ga in vprašala, če je kod srečal velikega, razcapanega moža, ki je imel roko ali nogo obvezano. Lipeta je za hip pretreslo, potem pa se je začudil: "Ne, nikogar nisem srečal vso pot!"

"Odkod pa prihajaš?" sta poizvedovala orožnika dalje.

"Od koč", je pojasnil Lipe. "Pa tudi tam ni človeka, kakršnega vi iščete".

"Že prav", je rekel eden izmed orožnikov. "Neki divji lovec se skriva po tem gorovju. Kdor ga naznani orožnikom, dobi tisoč dinarjev nagrade. Šumska uprava jih razpisuje. Odpri oči, fant, morda je tebi sreča namenjena".

Lipe ni rekel nič, ampak je nadaljeval pot. Ko pa sta se orožnika skrila za ovinkom, se je ozrl nazaj in pljunil za njima: "Pfej, judeževih grošev si že ne bom služil!"

Stopal je dalje, prekoračil globel in zdaj ga je steza vodila po pobočju na drugi strani brega.

Ob stezi so rastle maline. Lepe rdeče jagode so ga zvabile in pričel jih je obirati. Lačen je bil, že vse jutro ni ničesar jedel in sladke jagode so mu šle v slast. Čedalje globlje je prodiral v goščo.

Tedaj se mu je zazdelo, da sliši pritajen šum. Poslušnil je: res, šum se je bližal. Kakor bi si nekdo utiral pot skozi goščo.

Skoraj ga je bilo strah. Počeniil je med grmovjem in tiho čakal. Šum je prihajal bliže in bliže. Lipe je čutil, da ga loči le še ozek grm od neznanca. Rad bi se bil dvignil in pogledal preko grmovja. Toda še preden je mogel vstati, se je pokazala na oni strani člo-

ŠIMNOV LIPE

Napisala Krista Hafnerjeva

Risbe: Maksim Gaspari

POVEST

(Nadaljevanje)

veška postava.

Lipe je začuden vzkliknil. Širok klobuk, raztrgana obleka, namazan obraz in roka v obvezi: pred njim je stal mož iz njegovih sanj, divji lovec, ki so ga iskali orožniki.

Neznanec je prestrašen obstal, zakrilil z rokami in vzkliknil: "Tak že zopet ti!" Potem se je obrnil ko divji in vzela ga je gošča.

Lipe je ostal na mestu kot pribit. Gledal je v grmovje, kamor je izginil tujec. Nato si je položil roko na oči in solza mu je pripolzela po licu.

"Sveti Bog! On je, on!" je zavzdihnil in glasno zaklical: "Urh, Urh!" *

Minila je poletna vročina in nastopili so jesenski mrazovi. Pastirji so seganjali živino v dolino. Lipe se je nerad poslovil od planine. Prelepe dneve je preživel tu gori v teh mesecih in toliko je doživel. Pa vendar se mu je mudilo domov k materi.

Mračen, štejeven dan je bil, ko je stopil proti večeru v borno kočico nad vasjo. Mati ga je čakala že na pragu, ga prisrčno objela in stisnila na prsi.

"Lipe, moj dragi dečko", je hitela in solze so ji zalile oči.

Lipe je bil neizmerno srečen. Ponosen je stegnil roko in privlekel iz nje nekaj skrbno v papir zavitega. Položil je tisto reč pred mater na mizo in oči so se mu iskriale, ko jo je razvil. Trije metulji so ležali na mizi, trije stotaki.

Mati jih je gledala in se jim ni mogla načuditi. "Joj, koliko si zaslužil", je sklepala roki in z bleščočimi očmi gledala sina.

"Veš, dva metulja mi je dal stric", ji je razlagal Lipe. "tretjega sem si pa postrani zaslužil. Ampak veš, to vse ni nič. Tudi jančka dobim, veš. Starčev mi ga jutri pripelje, ker sem mu takrat na planini ovčke rešil".

In na široko ji je pripovedoval, kako je bilo tistega strašnega dne na planini pod Bogatinom. Mati ga je poslušala, se mu čudila in trepetala ob njem, ko ji je pravil o strašnih trenutkih, ko ga je zbegani oven vlačil za seboj nad strmim breznom. "In veš", je pristavil, ko je končal svojo povest, "Urh mi bo pa hlevček naredil za jančka. Sam mi je obljubil".

"Urh!" Mati se je začudila. "Kako je to mogoče? Saj ni nikoli kaj prida maral zate. Vedno te je grdo gledal, o, dobro sem to opazila".

Lipe je za hip pomislil. Ali bi povedal materi, kaj

jebil v planinah doživel? Hitro je premislil, da je njegova mati tako dobra in še nikomur ni žalega storila. Prav gotovo tudi Urha ne bo izdala. In povedal ji je vse, kako se je v planinah srečal z njim. Mati ga je začudeno poslušala, potem pa se je globoko zamislila. "Ubogi Urh", je rekla, "in ubogi Balant!"

Drugi dan je Starec res pripeljal obljubljenega jančka. Lipe ga je bil neizmerno vesel. Miloval ga je in božal in najslajše detelje mu je poiskal po travnikih in senožetih in ko se je na večer zares oglašil še Urh v njihovi kočici in mu pričel postavljati hlevček, je bil Lipe presrečen. Kot ververica je skakal okoli njega, mu donášal zdaj deske, zdaj kladivo, zdaj žeblje, kar je Urh zahteval, samo da je šlo delo urninge izpod rok. Vmes sta se tudi marsikaj pogovorila in Urh ga je tako po ovinkih spraševal o divjem lovcu, ki so ga orožniki iskali po planinah, da se Lipe ni mogel več potajevati in je bratrancu vse povedal, kako ga je onega dne v tisti gošči spoznal. Urhu je bilo nekoliko nerodno, toda videl je, da se z Lipetom da pogovoriti in priznal mu je vse, kako se je skozi teden dni skrival po hosti kakor divja, preganjana zver in ga je Joza preskrboval s hrano, dokler se mu rana ni zacelila in je mogel spet v dolino.

"Veš, hudo je, če človeka takole prime in se ne moreš ustavljati" je rekel h koncu. "Ampak zdaj sem sklenil, da dam tej strasti za vedno slovo. Puško sem zakopal in nikoli več ne pojdem ponjo, naj počiva, kjer je".

10. NOSAČA

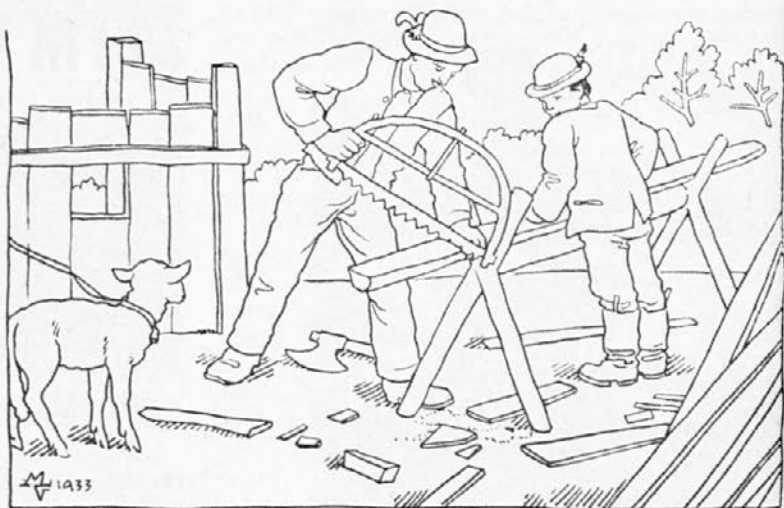
Zima je minila in prišlo je poletje. Lipe je bil zopet škantarjev pastir v planinah in je zopet zaslužil lepe stotake in še jančka povrh. Zdaj je imel že dva. Skrbno ju je pasel, poleti na planinah poleg druge črede, jeseni pa doma po sončnih bregih in gorskih obronkih. Za zimo pa jima je nasušil v letnem času sočne mrve in detelje, ki mu jo je podaril stric Balant.

Še ena zima je minila in znova je prišlo poletje. Lipe je bil zdaj že pravi pastir. Joza ni imel ob njem skoraj nič več dela. Mimogrede je tudi prenašal hrano v kočico pri jezerih in si marsikakega kovača prislužil.

Pa se je zgodilo, da je na teh svojih nošnjah zopet enkrat trčil skupaj z onim profesorjem s kačami. Za gospoda Jankota so ga klicali ljudje. Gospod Janko je Lipeta pri pričji spoznal. Zadovoljno mu je pokimal in ga potrepljal po rami: "No, fant, kako je s teboj? Ali si še vedno za pastirja?" In spraval je debelega gada v vrečo.

"Še vedno", je odgovoril Lipe.

"Hm, saj nič ne rečem", je odvrnil profesor, "am-

pak zdi se mi, da si nekoliko preveč bistroumen za pastirja. Jaz na tvojem mestu bi se poprijel kakega drugega posla".

"Saj bi se ga jaz tudi rad", je odgovoril Lipe, "pa ne vem, kako bi to napravil. Veste, od planin se ne bi rad ločil".

"Hm", je pomislil gospod Janko. Pritisnil je prst na zgubano čelo in premišljeval. Kmalu jo je našel.

"Hm, jaz bi že vedel za poklic zate, samo . . .".

Lipe je nestrpno dregal vanj: "Samo . . . kaj je tisto samo?"

"Veš, pri nas v planinah bi rabili nekaj izkušenih, izobraženih vodnikov. Takih, ki poznajo vsako ped naših gora, ki imajo ljubezen do planin, pa obenem tudi nekaj vedo o sestavi gora, o njih rastlinstvu in živalstvu. Tako bi mogli biti tujcem, ki čedalje pogostje in raje zahajajo v naše planine, zares vodniki. Ne samo telesni, ampak tudi duševni. Ti, se mi zdi, bi bil za to, če se ne boš izpridil. Dela se ne bojiš, bistrega duha si in korenjak tudi. Samo . . ."

Že zopet ta "samo". Lipe je bil nevoljen in nepotrepljiv. "No kaj?" je mračno vprašal.

"Izobraziti bi se moral, za nekaj časa bi moral v šole, morda za kakšno leto tudi v tujino, da se priučiš jezikom in vsemu drugemu, kar bi bilo za tak poklic potrebno. Za to pa, vidiš, fant moj, je treba denarja".

Lipe ga je obupno pogledal. Svetel grad, ki se mu je za hip prikazal v zraku, se je mahoma zrušil v prazne sanje. Ne, denarja on nima. To, kar čez poletje zasluži, je komaj toliko, da se čez zimo preživita z materjo, seveda s tem, kar si še ona sama prisluži.

Gospod Janko je videl njegov obupani obraz. Zopet je pritisnil prst na zgubano čelo in se znova zamislil. "Jo že imam, nič ne obupuj", mu je rekel, ko je odtegnil prst in si poravnal gube. "Da, tista misel o vodniku je bila dobra. Zdaj sam vem, da je bila zelo dobra. Nič ne skrbi. Nekaj stotakov, najbolje celega

NAŠE NABIRKE

jurja, si moraš že sam preskrbeti. Kako, to bodi tvoja skrb. Dosti si že star, da jo iztuhtaš. Pečena piščeta ne lete nikomur sama v usta. Za vsako reč se je treba mujati. Drugo ti bom pa jaz oskrbel. Čemu pa imamo planinska in tujsko-prometna društva? Tudi vodniško vprašanje spada v njihovo skrb. Da, da, ta bo prava", se je veselo tolkel po kolenih, "tako mora biti. Leto osorej bom zopet tu in do takrat ti bom vse oskrbel. Ti pa se pripravi s svojimi stotaki."

Dvignil se je in kot mlad deček odhitel preko skalnate steze. Lipe ga je gledal in rad bi bil stekel za njim. Toliko ga je imel še vprašati. Klical ga je in vpil za njim. Toda stari profesor mu je samo zamahnil z roko in že je izginil za ovinkom.

Po tem dnevu sta Lipe in Joza večkrat ležala skupaj v dišeči travi in razmišljala, kako bi prišla do onih stotakov, o katerih je govoril profesor s kačami. Nobena prava jima ni prišla na um. Joza je menil, naj bi Lipe poprosil strica Balanta, da bi mu pomagal, toda Lipe o tem ni maral slišati. Saj bi Urh gotovo založil zanj dobro besedo pri očetu, ampak to bi bilo kakor izsiljevanje. Posebno zdaj, ko je vedel za njegovo skrivnost. Tega Lipe ni maral. Da bi zamenjal službo, je zopet menil Joza, saj so mu nekateri kmetje ponujali že večjo plačo, kakor mu je plačuje Balant. "Ne", je zopet zmajal Lipe z glavo, "to ne bi dosti pomagalo. Tistih par kovačev, ki bi jih v drugi službi več zaslužil, vendar ne bi nič pomenilo za takšno vsoto, ki jo rabim. In pa, saj moram že do prihodnje pomladi imeti denar skupaj, torej bi bilo že prepozno, tudi če bi hotel poslušati ta nasvet." Nič ni pomagalo, preje kot sta rešila to vprašanje, je bila jesen tu in morala sta z živino v dolino.

(Dalje prihodnjič)

Ne misli name, moli zame,
ko smrt življenje moje utrne
in bom na dnu tihotne jame
zavit v mrakov tančice črne.

Ne misli name, moli zame,
če kdaj moj prah tajfunska sila
z roko neusmiljeno zajame,
me razneso viharjev krila.

Ne misli name, moli zame,
če bodo oceanski vali
razbili z mano ladjo, trame
in me med alge pokopali.

Ne misli name, moli zame,
ko duh iz časa v večnost krene
in trble zemske zide, brame
pozabe senca zaodene.

Moli zame

NIKO KOTNIK

DAROVI ZA SKLAD "MISLI": \$7.— Dr. Mihael Colja; \$6.— Heda Stankovič; \$5.— Jože Grilj; \$4.— Rudi Breznik, Marjan Gorup, Marija Paunič, Polyprint Pty. Ltd.; \$3.— Miha Ropret, Karl Samsa, Mirko Godec, Jožef Rakušček, Helena Dolinar, Alojz Kerec, Peter Kern; \$2.— Alojzija Košir, Danica Gorup, Jožef Peršič, Danilo Dekleva, Angela Križman, Ivan Lapuh, Alojz Rebec, Milivoj Lajovic, Stanko Šubic, Milka Gombač, Karla Twrdy, Jožef Varglien; \$1.— Albina Konrad, Marija Stemberger, John Jerenko, Franc Valenčič, Jože Košorok, Viktor Tramšak, Franc Ibic, Alojz Gašperič, Janez Žust, Jožef Breganti, Franc Maver, Josip Bastalec, Ivanka Žabkar; \$0.50 Janez Škraba st.

P. STANKO PODERŽAJ, INDIJA: \$20.— N.N. (NSW), N.N. (NSW), N.N. (NSW); \$5.— Ivanka Bajt (za lačne), N.N. (Vic.); \$2.— Peter Kern; \$1.— Helena Pirc, Milka Gombač.

P. HUGO DELČNJAK, AFRIKA: \$10.— Julka Mrčun; \$6.— Janez Muršec; \$5.— Jože Grilj, N.N., Ivan Kovačič (SA); \$4.— N.N.; \$2.50 Ivanka Bajt (ACT), — za lačne; — \$2.— Francka Anžin, Minka Peršič; \$1.— N.N., Andrew Zacutti.

P. EVGEN KETIŠ, AFRIKA: \$10.— Slovenske se-stre, Kew (Vic.); \$8.55 nabirka misijonske nedelje v puščici pri vhodu, Veselovo; \$5.— N.N. (Vic.); \$2.50 Ivanka Bajt (za lačne); \$1.— Rudi Kužnik.

FRANČIŠKOVA MLADINA: \$10.— Julka Mrčun; \$5.— Jože Grilj, N.N. (Vic.).

SLOMŠKOVA ZADEVA: \$2.— Milka Iskra.

IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

Slovenske sestre — frančiškankne Brezmadežne
St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon kot zgoraj.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Fr. Bernard Ambrožič O.F.M.
6 Wentworth Street, Point Piper, N.S.W., 2027
Tel.: 36 1525

SLUŽBE BOŽJE

- Nedelja, 19. novembra (XXXIII. zelena)
9.30 Merrylands,
6.00 zvečer, Canberra (Garran).
- Nedelja, 26. novembra, KRISTUS KRALJ
9.30 Merrylands.
- Nedelja, 3. decembra, Prva adventna
9.30 Merrylands.
- Nedelja, 10. decembra, Druga adventna
9.30 Merrylands,
4.00 pop. Wollongong.
- Nedelja, 17. decembra, Tretja adventna (izseljenska)
9.30 Merrylands,
6.30 zvečer, Canberra (Garran).

SLUŽBE BOŽJE MED TEDNOM. — V Merrylandsu so večerne sv. maše ob pol osmi uri na prvi petek in soboto (1. in 2. dec.), pa tudi na nezapovedan praznik Brezmadežne (petek 8. decembra), poleg že običajne vsakosobotne večerne maše. Ta sobotna večerna maša lahko velja že za nedeljsko mašo, če v nedeljo ne morete k službi božji.

KRSTI

Anthony Ivan Fabian, Ultimo. Oče Stanko, mati Ana, r. Rusjan. Botrovala sta Albert in Jelka Gržina. — Merrylands, 3. sept. 1972.

Rozalin Lecann Robič, Burwood. Oče Maksimilijan, mati Marija, r. Celin. Botrovala sta Ivan in Nada Gojak. — Merrylands, 23. sept. 1972.

Daniel Leon Makovec, Kingsgrove. Oče Ivan, mati Jožica, r. Koren. Botrovala sta Jože in Gabrijela Konda. — Merrylands, 1. okt. 1972.

Viktor Kariž, Greystanes. Oče Rino, mati Yvonne, r. Manfredotti. Botrovala sta Louis Manfredotti in Marija Kogovšek. — Merrylands, 1. okt. 1972.

Ernest Milan Jerman, Paddington. Oče Ferdinand, mati Draga, r. Lukovič. Botrovala sta Angelo Sciberas in Galea Angla. — Paddington, 8. okt. 1972.

Patrik Černjak, Newtown. Oče Volbi, mati Zorka, r. Semec. Botrovala sta Dominik Černjak in Angela Dajko. — Merrylands, 22. okt. 1972.

*

POUK ZA SV. BIRMO se vrši v Merrylandsu že od meseca oktobra vsako soboto ob dveh in v nedeljo po sv. maši. Vsak lahko izbere enega od teh dveh dnevorov. Če se še kdo ni prijavil, naj to čimprej stori. Pogoji so, da je kandidat za birmo že prejel prvo sv. obhajilo in je vsaj devet let star ter da ima zadostno znanje krščanskega nauka. Sv. birma bo predvidoma 14. ali pa 21. januarja 1973.

V PADDINGTONU na družabni prireditvi 7. oktobra je bilo kaj veselo. Hvaležen sem vsem pomočnikom in udeležencem, ki so rade volje priskočili ter opravili vsa velika in mala dela v zvezi s tako prireditvijo. Nekateri so bili nekoliko разоčarani, ker je namesto "Jadrana" igral trio "Capri". Zaradi boleznij je bilo treba zadnje minuto napraviti to spremembo. Pa mislim, da tudi "Capri" fantje dobro zaigrajo. — Gradbeni fond naše cerkve je dobil od te prireditve kar dobro injekcijo v znesku \$283. Tudi tistim posebej hvala, ki so darovali vstopnino, čeprav na prireditvi niso mogli priti.

MED NAŠIMI BOLNIKI so Pavle Strgar, ki je moral ponovno v bolnico (to pot je bil v Auburn Distr. Hospital), Jože Voršič, ki je prestal operacijo v Nepean Distr. Hospital, Leopolda Bratovič pa se je zdravilo v Fairfield bolnici. V Governor Phillip bolnici v Kingswoodu se še vedno nahaja Pavla Colja. Vsem omenjenim in neomenjenim bolnikom želimo zopet zdravlja.

V VESELOVEM smo v zadnjem mesecu napredovali s pridobitvami: imamo nov tabernakelj in večno luč pri tabernaklju, od sester v Mittagongu smo dobili 14 cerkvenih klopi, strehe zvonikov pa so dobile lesene ploščice. Ko to pišem, so sicer še na dvorišču. Vendar upam, da bodo v kratkem nameščene na strehi zvonikov. — Tudi število posameznih darov v oktobru je bilo kar razveseljivo. Darov je 41 in skupno zneskejo \$781. Dva od teh darov sta po sto dolarjev za oltarni križ. Poleg tega je neka oseba posodila brezobrestno vsoto \$900 (ista oseba je tudi ena od daro-

valcev po sto za križ). Sedaj nam je potrebnih še osem darovalcev po sto, ali pa še enkrat toliko darovalcev po 50 dolarjev. Sicer je pa tudi vsak najmanjši dar hvaležno sprejet. Kakor kdo zmore.

† **ROMEO ISKRA.** — Zopet moram poročati o smrti enega naših rojakov, ki je v najlepših letih zapustil ženo in dva sinova. **Romeo Iskra** je postal žrtev svojega poklica kot miner. V ponedeljek 16. oktobra zgodaj popoldne je padel z visokega odra v tunelu pod Martin Place in kmalu nato v Sydney Hospital-u podlegel poškodbam. Duhovnik iz bližnje stolne cerkve mu je podelil poslednje maziljenje. Slovenska pogrebna maša je bila opravljena za pokojnika v petek 20. okt. v cerkvi sv. Kolumbe, North Leichhardt. Nato smo ga spremenili na pokopališče v Rookwood.

Pokojnik je bil rojen 25.10.1930. v Podgrajah. V Avstralijo je prišel leta 1954. Bil je več let zaposlen pri gradnji hidrocentrale v Snowy Mountains kot mi-

O. BERNARD je po zadnji operaciji že zapustil bolnišnico. Z zdravjem se pa za enkrat nič kaj preveč ne pohvali, za kar je dokaz, da za "kavsmušino" še ni sedel. Vsekakor našega jubilarja priporočamo naročnikom MISLI v spomin pri molitvi.

Naši prvoobhajanci (24.9.1972) — Prva vrsta od leve na desno: Sonja Videc, Benamina Selak, Valter Srebrnič, Toni Žuvela. Druga vrsta: Joško Šerbek, Hanelore Videc, Edvard Videc, Mirko Stojs, Slavica Mihalič.

EVHARISTIČNI KONGRES V VIDMU . . .

. . . sredi septembra je zbral okrog 3000 Slovencev iz vseh treh obmejnih škofij Italije in tudi iz domovine. Z verniki je prišlo tudi okrog 60 slovenskih duhovnikov. V okviru kongresa je bilo 15. septembra romanje Slovencev na Barbano, kjer je imel sv. mašo in pridigo koperski škof dr. Janez Jenko. Drugi del slovenske udeležbe na kongresu je bila slovenska sv. maša v baziliki Marije Milosti v Vidmu, ki jo je daroval goriški nadškof Peter Cocolin. Pozdravni nagovor je imel slovenski duhovnik g. Cencig iz Benečije, ki je dejal, da "smo prvokrat v zgodovini združeni videmski, goriški in tržaški Slovenci. Četudi smo si bratje po narodnosti in po veri, nas žal ločijo človeške meje in politične pregrade". Goriški nadškof pa je v svojem globokem in pomembnem govoru posebej poudaril: "Posamezne cerkve ne smejo zatajiti svojega izvora in svojega prostora. Njihov jezik, zgodovina, običaji, načini življenja in mišljenja in sploh njihova osobitost

ner. Ko je bilo tam delo končano, se je z družino preselil v Sydney, kjer je bil zopet zaposlen kot minerpredelavec pri gradbenem podjetju "Codelfa-Cogefar".

Romeo se je poročil z Antonijo Zoretič leta 1963. Rodila sta se jima dva sinova, Romeo ml. (8 let) in Marko (6 let). Družina živi v Leichhardt. Da je bil Romeo zelo poznan med sydneyskimi rojaki, je bilo očitno na dan njegovega pogreba. Rojaki so napolnili precej prostorno cerkev. Dolg sprevod avtomobilov se je razvil po pogrebni maši, ko smo njegovo truplo spremljali na pokopališče.

Romeo je že druga slovenska smrtna žrtev pri gradnji tunela za Eastern Suburbs železnico. Prvi je bil lansko leto pred božičem Alojzij Tomšič. — Spominimo se pokojnika v molitvi in sv. mašah. Vdovi, sinovoma in vsem ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje. R.I.P.

so prav po izvoru različni. In nihče nima pravice te različnosti kakor koli kratiti".

Da se je kongresa udeležil tudi papež Pavel VI, smo že brali v časopisih. Daroval je glavno kongresno mašo na Trgu 1. maja v Vidmu pred 150—200.000 zbranimi verniki. Med govorom je posebej naglašal potrebo edinosti v Cerkvi ter važnost krajevnih cerkva. V uvodu je poudaril, da veljajo njegovi posebni pozdravi tudi "vam Slovenci, ki vas veže na to zemljo toliko zgodovinskih in narodnih vezi in ki ste želeli s svojo prisotnostjo potrditi predvsem duhovne vezi, ki vas bratsko vežejo na to ljudstvo. Vsem zagotavljamo, da se vas bomo spomnili pri tej evharistični daritvi".

Evharistični kongres v Vidmu je bila tako tudi velika slovenska verska manifestacija in močna afirmacija slovenstva v zamejstvu, dasi je bilo to morda najmanj, kar so prireditelji želeli.

Z Vseh Vetrov

RUSKI PISATELJ ROY MEDVEDOV je napisal debelo knjigo z naslovom: **Naj zgodovina presodi**. V njej zavzema svoje odorno stališče napram sovjetom in njihovemu načinu vlade. Zahteva pravico do "lojalne opozicije", kakor obstaja na Zahodu. Knjiga ni smela iziti na Ruskem, izšla je v Ameriki. Pisatelj doma preganjajo, ima pa tudi dovolj zaslonbe na vodilnih mestih, da je še živ. Med drugimi Medvedov piše, da komunisti v Sovjetiji sicer odpravljajo stalizem, ki ga je bila sama krutost, na njegovo mesto pa postavljajo leninizem, kakor da bi bil Lenin nekaj čisto drugega kot Stalin. V resnici je pa Lenin zamislil vse tisto, kar je počel Stalin. Le časa ni imel, da bi svoje zamisli po Stalinovo izpeljal: prezgodaj je zbolel in umrl . . .

ALEKSANDER SOLŽENICIN, ruski pisatelj in Nobelov nagrajenec za literaturo, je napisal hudo obtožbo zoper organizacijo Združenih narodov. V Sovjetiji svojega spisa ni smel objaviti, dal ga je iztihnopiti v tujino in objavili so ga v Stockholmu. Pisatelj pravi med drugim: OZN je organizacija brez morale v svetu brez morale. Ni organizacija združenih narodov, kvečjemu organizacija združenih vlad, svobodno izvoljenih ali s silo postavljenih. Opirajoč se na plačano pristranost večine OZN ljubosumno branijo svobodo nekaterih narodov, svobodo drugih pa zanemarjajo . . .

MALO JE JUGOSLOVANOV, čeprav Jugoslavija po letošnjem uradnem štetju hrani v sebi nad 20 milijonov in pol ljudi. Pri tem štetju je bilo novo, da je vsakdo v Jugoslaviji lahko zapisal, kateri narodnosti pripada. Izkazalo se je, da je Jugoslavija silna mešanica raznih narodnosti in bi nikakor ne mogla nazaj na nekdanje ime: SHS. Nekaj nad 8 milijonov je Srbov, 4 milijone i pol Hrvatov. Na tretjem mestu so muslimani v Bosni in Hercegovini, ki nočejo biti ne Srbi ne Hrvatje, pa tudi Jugoslovani ne: s svojo posebno vero hočejo imeti tudi posebno narodnost. Na četrtem mestu so Slovenci — 1.700.000. Sledi

dolga vrsta drugih, nazadnje pridejo "Jugoslovani" — 270.000. Teh je največ v Beogradu.

PATRIARH ATENAGORA v Carigradu, "prvi med enakimi" v pravoslavnih Cerkvah, nam je bil najbolj poznan po svojih srečanjih s papežom Pavlom v duhu ekumenizma — zedinjenja kristjanov. Ko je v preteklem juliju nepričakovano umrl, je ves krščanski in vsaj deloma tudi nekrščanski svet pozorno čakal, kdo bo njegov naslednik in — kakšen bo? Izvolili so metropolita z imenom Dimitrios. Novi patriarh je takoj pokazal, da želi nadaljevati, kar je njegov prednik tako uspešno začel. Slišati pa je, da mu turška vlada s široko javnostjo vred z raznimi grožnjami skuša to misel izbiti iz glave. Tako tudi del grške pravoslavne cerkve.

OTOK BOUGANVILLE v Novi Gvineji nam je pred časom zanimivo opisal v Mislih rojak Mirko Cuderman. V Amerikanskem Slovcu piše s. Lavoslava, da je od tam obiskal svoje domače v Ameriki misijonar-marist Robert Wiley, ki mu je mati slovenska Prekmurka Helena Dončec, oče pa Slovak. Povedal je, da na otoku deluje 35 misijonarjev maristov. Prebivalci so Papuanci, ki goverje — 750 jezikov, oziroma dialektov. Kdor se hoče ljudem res približati, mora znati njihov krajevni jezik. Nekako zgolj uradno pa povezujeta med seboj vse dele otoka angleščina in nekaka njena "latovščina" — Pidgin English.

STONE OSOVNIK, domžalski Newyorčan ali newyorški Domžalčan, je zelo zaslužen reportažni prispevkar slovenskim listom v Ameriki. Veliko zanimivega in tudi poučnega napiše. Letos v avgustu je pisal o newyorških "pasjih dneh", ko je tako vroče, da se Slovenci le malo kažejo v javnosti. Nato potoži, da rojaki tudi v nepasjih dneh vse premalo store, da bi se predstavili in uveljavili. "Celo pravimo, da bomo to dosegli, ko bodo naše narodne fare propadle, ko slovensko ne bomo več znali, ko bomo s ponosom

**TOBIN
BROTHERS**
funeral
directors

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NORTH MELBOURNE,
189 Boundary Road, 329 6144
MALVERN,
1382 High Street, 50 4720
SPRINGVALE-DANDENONG,
505 Princes Highway, Noble Park, 546 7860
MENTONE,
3 Station Street, 93 2460
FRANKSTON,
232 Cranbourne Road, 781 2115
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

znali še reči: I am a Slovene! I like kranjska klobasa and potica".

SLOVENC V CLEVELANDU in drugod po Ameriki imajo svoj "stari kraj" — Slovenijo — res skoraj pred nosom. Potniške agencije jih vabijo na zimski polet preko morja s pristankom na Brniku za ceno \$209. To se pravi tja in nazaj. Če pomislimo na to, da je ameriški dolar precej manj vreden kot avstralski, tak izlet ne stane niti 200 naših dolarjev. Res slišimo od vseh strani, da dandanes noben kraj na svetu ni daleč, ob takihle številkah pa le dobiš vtis, da besedi "blizu" in "daleč" še nista izgubili veljave.

MEDSKOFIJSKI URAD ZA ABORIGINE so sklenili ustanoviti katoliški škofje Avstralije na svojem zborovanju pred nekaj meseci. Novi urad bo imel za svoje področje vse zadeve in vsa vprašanja, ki zadnje čase bolj in bolj stopajo v ospredje v zvezi s črnici. To bo nekako katoliško ministrstvo za naše črnice. Škofje se dobro zavedajo, da je Cerkev že mnogo storila za dvig črncev širom po Avstraliji in to še vedno dela. V nekaterih škofijah je te podjetnosti več, v drugih manj, kakor pač kažejo potrebe. Škofje so pa uvideli, da bi bilo treba vse to delo bolje koordinirati, še poprej pa tudi zbrati več podatkov in dognanj glede potreb in želja črncev samih. Škofje so izrekli upanje, da bodo mogli v ta novi urad dobiti delavcev izmed aboriginov samih.

Zaradi odhoda v Evropo

PRODAM OSEBNI AVTO

DATSUN 2000 SUPER SIX (1968)

Iz poštenih rok, zelo dobro ohranjen.
Ne zamudite prilike — prepričajte se!
Za informacije ali ogled se obrnite na lastnika:

ALOJZ KEREK

Baraga House, 19 A'Beckett Street,
KEW, Victoria (Tel. 86-8118)

TELEFON KRAJŠA ŽIVLJENJE, tako trdi neko časniško poročilo iz ZDA. Pove še več. Ameriški zdravniki so dognali, da lastniki telefona umrjejo približno tri leta prej kot tisti Amerikanci — menda tudi Amerikanke — ki v svojem stanovanju nimajo telefona. Telefonski klic baje povzroča v ljudeh fizične in psihične motnje. Ob nenadnem telefonskem klicu nastopi zastoj v prebavi, žile se skrčijo, krvni obtok neha delovati normalno. Vse to nujno vpliva pri človeku na dolgest življenja. — Komentar? Naprej in naprej nam zdravniška veda nudi nova in nova okritja, kaj vse človeku dandanes krajša življenje. Na drugi strani pa slišimo in beremo, da je po svetu vse preveč starih ljudi. Že ugibajo, kako bi jih začeli "trebiti" . . .

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

Opozarja člane in prijatelje na dve tradicionalni prireditvi:

MIKLAVŽEVANJE

9. decembra 1972, ob 7.00 zvečer (prihod Miklavža bo točen).

Društveni Miklavž je že po tradiciji zelo slovesen ter prihaja z bogatim in številnim spremstvom. Vendar nam je letos Miklavž obljubil nekaj posebnega i nepozabno slovesnega.

Po Miklavževem odhodu vas bo zabaval priljubljeni "JADRAN".

SILVESTROVANJE

31. decembra, 1972, ob 8.00 zvečer.

Tudi letos smo pripravili nepozabno pričakovanje novega leta.

Po silvestrovanju smo poskrbeli tudi za tiste, ki ne marajo domov do zore.

Posebnost: Zabaval nas bo priznani orkestar bratov PLESNIČAR iz Melbournea.

Obe zabavi bosta v

POLJSKI DVORANI, CANLEY VALE (Bareena & West Streets)

Priskrbite si vstopnice pravočasno!

KOTIČEK NAŠIH MALIH

NOVEMBRSKA

CVETKE GROBOVOM NESIMO —
TAM NAŠI PRIJATELJI SPE,
LUČKE JIM ZLATE PRIZGIMO,
DA BO JIM VESELO SRCE.

S SOLZAMI GROBOVE ROSIMO:
ZA RAJNE TOLAŽBA BO TO.
ZA DUŠICE VERNE MOLIMO,
DA K BOGU DOSPEJO V NEBO . . .

P. K.

OČKOVE COPATE

Prvič poskušam, da z mamino pomočjo nekaj napišem za naš Kotiček. Očetovski dan je res že minil in ker se še nihče ni oglasil, se bom jaz potrudila.

Moj pokojni očka je bil zelo dober, pa tudi strog. Midva z bratcem Joškom sva mu vsaki dan, ko je prišel iz dela, prinesla copate in odnesla čevlje, ko se je preobul. Dan za dnem sva se vrstila: eden je prinesel copate, drugi odnesel čevlje. A začela sva se pripraviti: oba bi raje copate nosila . . . Očka je opazil, da nisva preveč zadovoljna, pa se je hitro znašel in nama rekel: Od danes naprej bo vsak od vaju prinesel eno copato in odnesel en čevlj! Tako sva bila oba zadovoljna in se nisva več pripravala.

Sedaj pa ljubega očka nimava več in tudi copat ne prinašava. Le pridno vsak dan moliva zanj, na njegov grob pa prinašava cvetja in svečk. Ne veste, kako je hudo, ko ni več očka v družini. Zato pa bodite pridni, dragi otroci, in pridno ubogajte očka dokler ga imate! — Marija Ferbežar, Kiama, N.S.W.

Dragi Kotičkarji! Danes se prvič oglašam v MISLIH z nekaj novicami. Sem učenec šestega razreda osnovne šole. Rad prebiram MISLI, kar so mi všeč zgodbe in pisma Kotičkarjev. Naročen sem pa tudi na PASTIRČKA, ki prihaja iz Trsta. Tudi drugim Kotičkarjem ga priporočam. Je zelo zanimiv list za nas otroke, ima veliko pravljic, pesmic in otroških ugank. Tam sem se navadil, da sem z mamino pomočjo tudi v MISLIH rešil križanko.

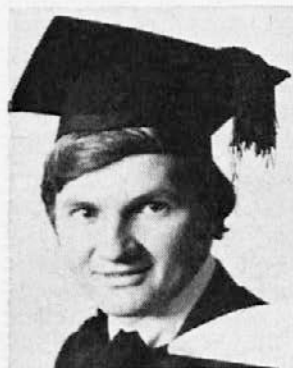
Ker prijatelj nimam v bližini, se igravam z našim domačim čuvajem. Naš pes je priden in me ima rad. Imam tudi malega kenguruja, ki sem ga sam udomačil. Ime mu je Skipi. Podoben je tistemu, ki je na TV igral Skipija, samo da je mlajši.

Lep pozdrav vsem Kotičkarjem in našemu dobremu uredniku! — Milan Krajnik, Taralga, N.S.W.

Dragi striček! — Moj ata dobi od tete iz Amerike slovenski časopis, ki ima tudi Kotiček za mladino. Tisti Kotiček ima tudi strička, ki odgovarja na pisma otrok. Strice je dobro imeti. Kaj pa če bi še mi p. uredniku rekli kar striček. Se bolj po domače sliši.

Ko bom velik, bom napisal dolgo zgodbo, zdaj pa še ne znam. Ata mi pomaga in se mi smeje, ko hočem urednika narediti za strica. Pravi, da bo šlo moje pismo v velik koš namesto v Kotiček. — Jožek Turšič, Footscray, Vic.

Vidiš, dragi Jožek, da pismo ni šlo v koš. In tudi striček mi kar lahko rečeš, če le hočeš. — Tvoj striček.

DRAGI OTROCI!

Zdaj pa res zopet lahko skočimo v N.S.W. Vam in tudi ostalim bravcem naših MISLI z veseljem predstavljamo sydneyskega pravnik slovenskega rodu. Na sliki je KAJETAN (GARY) MAVRIČ, član naše izseljenske družine v predmestju Matraville. Kajetan je bil rojen 28. avgusta 1948 v Neaplju v Italiji, kjer je Mavri-

čeva begunska družina čakala na izselitev v Avstralijo. Tako se svojega potovanja z ladjo gotovo ne spominja. Po končani osnovni farni šoli v Matraville se je vpisal na Marist Brothers College v Randwicku. Bil je vsa leta med najboljšimi dijaki. Nato je nadaljeval študije na sydneyski univerzi, kjer je 27. marca lanskega leta graduiral z odličnim uspehom v civilnem pravu. Zdaj je zaposlen kot pravnik pri New South Wales Building Society.

Kajetan je sin Vincenca in Zore r. Debeljak, ki sta po rodu iz Marijinega Celja. Kljub temu, da je bil rojen na tujem, zelo dobro obvlada slovenski jezik. Staršem kot mlademu pravniku vsi iskreno čestitamo. Veseli smo, da je zopet sin naših izseljenskih staršev dosegel svoj odgovorni poklic in mu želimo obilo uspehov.

† VILKO POTNIK

V vseh krajih je imel znance in prijatelje, saj je dostikrat prepotoval celo Avstralijo podolgem in počez. Vendar se je vedno vračal v Adelaido, kjer se je očitno počutil "doma" . . .

Pokojni Vilko (Velimir) POTNIK ima za rojstni kraj napisano: Krska — verjetno kako manjše naselje nekje v Bosni (svoje pošte nima). Tam je bil v slovenski družini rojen 7. maja 1922. Njegov oče je bil namreč uslužben pri gozdni upravi. Po dveh letih je bil oče premeščen nazaj v Slovenijo, kjer je fant obiskoval šolo. Leta 1941 so Potnikovo družino Nemci pregnali v Srbijo, kjer je Vilko prvič okuša usodo begunca. Kot znano, so Srbi naše pregnance zelo lepo sprejeli in tudi Vilko je imel za naše južne brate vselej pohvalo. Po enem letu so Vilka zopet zagrabili Nemci in odpeljali v taborišče Dachau, od tam pa na delo v neki predor. V teh letih si je fant zdravje močno pokvaril in morda ga je prav to spravilo v prerani grob.

V Avstralijo je došel Vilko 12. februarja 1948 na ladji "General Steward". Prvi dve leti je odbil z delom na železnici, nato je delal pri General Motors v Adelaidi, odšel v rudnik Radium Hill, kjer se je izučil za kovača. Zaradi zdravja je preseljal v Mt. Gambier, kjer je delal na oddelku za vodno preskrbo, nazadnje pa je bil pristaniški delavec v Dampier, W.A. Pred nekako tremi leti mu je Nemčija odobrila malo pokojnino za poškodbe med vojno. Od takrat ni več delal, pač pa obiskoval številne prijatelje po vsej Avstraliji in celo Novi Gvineji. Za kratek čas je zbiral tudi znamke. Malo je Slovencev na tej ali oni strani vode, ki bi se mogli postaviti s podobno zbirko: rečeno mi je bilo ob smrti, da je njegova zbirka znamk vredna najmanj 16.000 dolarjev . . .

Vilko je umrl 21. septembra v A. R. Hospitalu v Adelaidi, dva dni po mali operaciji. Izgledalo je sicer, da bo kmalu spet na nogah, a nenadoma se je obrnilo na slabše. V sredo 27. septembra smo imeli zanj pogrebno mašo v hindmarshki cerkvi, katero je opravil p. Stanko, ki se je ravno mudil med nami. Pokopali pa smo ga na pokopališču v Cheltenhamu, kjer se zbiramo v novembru po slovenski maši, da pomolimo za vse naše pokojne. Na pogreb je prišlo veliko število prijateljev in znancev, saj sorodnikov ni imel v Avstraliji nobenih. Pri odprtem grobu je spregovoril starešina srbskih izseljencev v Adelaidi in se poslovil od Vilka: poudaril je pokojnikove žrtve, ki jih je doprinesel med vojno proti nacizmu in komunizmu, njegovo ljubezen do domovine in njegovo žalost, da domovina še vedno ni svobodna.

Vilku, ki je v življenju zaman iskal miru, naj bo lahko avstralska zemlja. Bratu in obema sestrama v domovini naše iskreno sožalje. — **Nace Ahlin**, Adelaide, S.A.

MERRYLANDS, N.S.W. — Na proslavi očetovskega dne smo slišali tudi lepo deklamacijo, za katero se mi zdi škoda, da bi ne prišla v tisk. Posebno za mesec november, ko se spominjamo dragih pokojnih, je kaj pomenljiva. Če sem prav poučena, jo je sestavila gospa **Kristina Kobal**, mati med nami dobro znana in pridnega pomočnika našega verskega središča, Vinka Kobala. Takole se glasi:

ŽELJA

Spomin hiti v domači kraj,
na ljubljeno gomilo.
Tam očka moj počiva zdaj
— srce, ki je ljubilo.

Ljubilo me do skrajnih mej,
a nisem razumela . . .
Ah, zdaj pa vem, na zemlji tej,
kaj sem tedaj imela.

Minilo je že dvajset let,
kar tožim, molim, prosim:
želja in hrepenenja cvet
še vedno v srcu nosim.

Šop rožic bi nabrala tam,
da bi jih položila
na grob očetov tisti dan
in vroče bi molila.

Poprosim ptice naj neba,
vse ptičice selivke:
Pozdrave ponesite tja,
zapojte žalostinke!

Bog vedi kdaj jaz preletim
vse zračne te daljave?
Saj to, po čemer hrepenim,
le želje so sanjave . . .

Ali ni lepa pesem? Vsaj meni je všeč in rada jo posredujem tudi bravcem naših MISLI. Iskrene pozdrave vsem! — **Sestra Mirjam**.

KEW, Victoria. — V soboto 18. novembra bomo v naši slovenski cerkvi praznovali **zlati poroko**. To pa ni kar tako, da bi šlo brez omenbe mimo nas. Pred oltar bosta stopila v zlato petdesetletnega skupnega srečnega življenja **Jožef KOZOLE** in **Antonija r. Jeler**, ki živita na svojem prijaznem domu v Pascoe Vale. Pred petdesetimi leti sta se 20. novembra 1922 poročila v Marijini baziliki v Rajhenburgu. Pot ju je potem odpeljala v izseljenstvo. Bila sta v Franciji in Belgiji, končno po vojni v Austriji, od koder sta emigrirala s svojo družino v Avstralijo. Od petih sinov je eden padel v vojni, trije so tukaj, eden pa v Kanadi. Vnukov imata deset.

Zlatoporočencema za visoki jubilej iskreno čestitamo in jima želimo, da bi še dosti let preživela v zdravju in sreči. — P. Bazilij.

AVALON BEACH, N.S.W. — Odkar so se naše MISLI preselile iz Sydneya v Melbourne, se še nisem oglasila. Malo je kriva bolezen in še kaj drugega pride vmes, čas pa hiti.

Torej naše MISLI so ostale na isti poti, kakor nam jih je toliko let vodil naš veliki Slovenec in dragi oče Bernard. K njegovim jubilejem, katere je kar preskromno proslavljal, mu tudi jaz želim obilo zdravja in dobre volje, da bi še dolgo uporabljal svojo "kavsmašino". Glas res njegovih MISLI je v naši zamejski Sloveniji dobro odjeknil in prodril v vse slovenske postojanke širom Avstralije. Prepričana sem, da se jih me-

scje za mesecem vsakdo veseli, saj so dobra in zdrava slovenska vez. Prav to rojaki, raztreseni daleč od svojih domačih krajev in običajev, nujno potrebujemo.

Zelo me veseli, da ste v Melbournu tako lepo sprejeli naše "Sydneyse MISLI" in redno izhajajo dalje. Veseli me, da imate tudi dopisnikov iz N.S.W. kar precej. Le naj se število še poveča, saj list brez sodelavcev je težko voditi k napredku in obstoju.

Z najlepšim željami in pozdravi vsem bravcem — **Heda Stankovič**.

CANBERRA, ACT. — Upam, dragi p. urednik, da boste malo prostorčka v MISLIH odmaknili tudi nam, canberrskim Slovencem. Povedal bi rad, da še živimo in pridno delamo. To pot naj omenim, da smo imeli občni zbor našega društva, ki se je vršil v mladem domu "Triglav" dne 16. oktobra. Udeležba je bila kar dobra. Občni zbor je odprl predsednik Cvetko Falež in nam v klenih besedah prikazal delo in napredek društva v preteklem poslovnem letu. Po izčrpnem poročilu tajnika nam je podal poročilo tudi blagajnik: leto je bilo res plodno in do dneva zbora je bilo v banki naloženo čez \$14.000. Če bo šlo tako naprej, bo dolg banki kmalu povrnjen in postali bomo neomajni lastniki Doma. — Mimogrede povedano: uradno je bil naš "Triglav" ocenjen z vsemi pritliklji na \$163.653 — tudi ta številka je v primerjavi s stroški zgraditve lep dokaz, koliko truda in prostovoljnega dela je bilo vložena v Dom.

PHOTO STUDIO **VARDAR**

108 GERTRUDE STREET, FITZROY,
MELBOURNE, VIC.
(blizu je Exhibition Building)

TELEFON: 41-5978 — DOMA: 44-6733

IZDELUJE:

prvorazredne fotografije vseh vrst,
svatbene, družinske, razne.

Preslikava in povečuje fotografije, črno-
bele in barvne.

**POSOJA BREZPLAČNO SVATBENA
OBLAČILA.**

Pri nas dobite lahko tudi poročne vence
in cvetje ter ostale poročne potrebščine.

Odrpito vsak dan, tudi ob sobotah in
nedeljah od 9—6.

Po sedmi uri zvečer se glede svatb dogovorite po telefonu: 44-6733.

Govorimo slovensko

PAUL NIKOLICH

Mladi, verni družini dam poceni

**V NAJEM PROSTORNO
ŠTIRI LETA STARO HIŠO
V CABRAMATTI**

(na lepem kraju sydneysega predmestja, blizu slovenske cerkve). Od junija 1973 dalje, za dobo dveh ali tudi več let. Lepa prilika za kvalificiranega delavca ali obrtnika, ki zbira depozit za lastni dom ali pa je prišel v Sydney le za nekaj let. Lahko bi mu pomagal najti tudi dobro zaposlitev. Morda kdo koga pozna, ki bi se rad izselil v Avstralijo, pa si ne upa, ker ne ve kam. — Referenca zaželjena. —

Ing. Iven ŽICON, 25 Judith Ave., Cabramatta,
2166, N.S.W.

Volitve občnega zbora so potekale lepo in mirno, za kar gre zahvala vodstvu in discipliniranim članom društva. Izvoljeni so bili naslednji: Predsednik — Cvetko Falež, njegov pomočnik pa Stanko Ozinič. Tajnik je Alex Thuma, njegov pomočnik Janez Penca. Blagajnik je Ludvik Kerec, njegov pomočnik Frank Čulek. Letos smo izvolili le osem odbornikov. Vsem želimo, da bi dobro vodili našo barčico v tem poslovnem letu. — Občni zbor smo zaključili z večerjo, ki je potekla v enako prijetnem domačem vzdušju.

Tudi kulturno se bomo zdaj, ko imamo Dom, bolj razgibali. Pevski zbor sem že zadnjič omenil. Naj danes omenim še slovensko šolo, ki jo prav tako vodi v Ljubljani rojeni učitelj Alex Thuma. Otroci se ob sobotah kar z veseljem zbirajo k pouku.

Tako, da ne boste mislili, da v Canberru zdaj, ko imamo svoj Dom, spimo na lavorikah. Ne smemo! Zdaj so nam dane vse prilike, da se res razživimo kot narodna družina izpod Triglava. — Joža Maček.

NAGROBNI NAPIS

Tu imaš zloge: AN, BA, BE, BI, CA, ČE, EL, I, I, IS, IZ, IZ, JAK, KA, KO, KO, LIS, MA, MI, MO, MO, MRE, NEC, O, RE, RJA, SAR, SKR, SLI, TE, TI, TI, TI, TO, VA, VA, VIR, VIT, VRO, ŽA.

Iz gornjih zlogov sestavi besede, ki pomenijo: 1. končano, izvršeno; 2. dekliško ime (pomanjševalka); 3. ena izmed barv; 4. brigati; 5. rokodelec; 6. ime kraja v Viktoriji, ki se začne in konča z E ter ima šest črk; 7. nasprotno od mrzlo; 8. oprati, z vodo odstraniti madeže; 9. sadno drevo, tudi ime sadu istega drevesa; 10. mama; 11. del glave; 12. stara mati; 13. bogat, premožen; 14. kaj pametna gozdna žival; 15. enako, prav tako; 16. ribiška priprava; 17. vrelec; 18. hoditi, premikati se.

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....
- 6.....
- 7.....
- 8.....
- 9.....
- 10.....
- 11.....
- 12.....
- 13.....
- 14.....
- 15.....
- 16.....
- 17.....
- 18.....

Če si besede pravilno sestaviš, ti bodo od zgoraj navzdol brane prve in tretje črke v besedah dale pomemben izrek. Kaj neki?

Med pravilnimi rešitvami bo žreb določil nagrajenca. Rešitve pošljite najkasneje do 30. novembra na uredništvo!

**SLOVENSKE MESNICE
ZA WOLLONGONG, N.S.W. IN OKOLICO**

TONI'S BUTCHERY

20 Lagoon St., BARRACK POINT (Tel. 95-1752)

38 Princes Highway, FAIRY MEADOW in

303A Crown St., HOSPITAL HILL, W. Wollongong

Lastnika Toni in Reinhild OBERMAN priporočata vsakovrstne mesne izdelke: kranjske klobase, ogrske salame, šunke, slanino, sveže in prekajeno meso itd.

Vse po najboljšem okusu in najnižjih cenah.

Prepričajte se in opozorite na nas svoje prijatelje!

Razumemo vse jezike okoliških ljudi!

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

STANISLAV FRANK

74 Rosewater Terrace, OTTOWAY, S. A. 5013

LICENSED LAND AGENT:

Posreduje pri nakupu in prodaji zemljišč in hiš.

DARILNE POŠILJKE v Jugoslavijo posreduje redno in po zmerni ceni.

SERVICE ZA LISTINE: napravi vam razne dokumente, pooblastila, testamente itd.

ROJAKI! S polnim zaupanjem se obračajte na nas v teh zadevah!

TEL. 47-2363

TEL. 47-2363

PHOTO STUDIO

ERIC

267 High St., PRESTON, Vic. 3072

Tel. 480-1451

(ob vsakem času)

Izdelava prvovrstnih fotografij za:

— POROKE —

— KRSTE —

— RAZNE DRUŽINSKE SVEČANOSTI —

Seveda tudi za reprodukcije in povečave
(črno-bele in barvne) se vam toplo priporoča

VAS DOMAČI FOTOGRAF

Nevestam posojamo brezplačno poročne obleke
V zalogi imamo tudi cvetje, poročne vence,
bonbonjere in ostale poročne potrebščine.

Seveda govorimo slovensko

Odprto tudi ob sobotah in nedeljah

ŠOFERSKI POUK V SLOVENŠČINI

Nudi ga vam z veseljem

**“FRANK'S
AVTO ŠOLA”**

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST, 2165
N.S.W.

TELEFON: 72-1583

REŠITEV KRIZANKE OKTOBRSE ŠTEVILKE:

Vodoravno: 1. toplota; 8. pingvin; 9. izpit; 10. notri;
11. Australia; 15. vsakdo; 17. kosilo; 20. uršulinka;
24. papež; 25. talar; 26. jerbasi; 27. karavla.

Navpično: 2. popis; 3. oštir; 4. april; 5. ananas; 6.
ovitek; 7. Enrico; 12. urno; 13. aktor; 14. Ivanu; 16.
disk; 17. kopija; 18. sopara; 19. lužnat; 21. štrik; 22.
liter; 23. naliv.

Rešitev križanke so poslali: Jože Grilj, Vinko Jager,
Francka Anžin, Lidija Čušin, Karla Twrdy, Ivanka
Žabkar, Milan Krajnik, Anica Cuderman in Slavka
Lumbar.

Žreb je določil nagrado Francki Anžin.

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE, RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča melbournskim Slovincem in slovenskim
podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

Sodnik: "Zakaj ste se ob dveh zjutraj splazili v tujo
hišo?"

Obtoženec: "Zato, ker sem mislil, da je to hiša, v
kateri stanujem."

Sodnik: "Zakaj ste pa potem zbežali v klet, ko se je
na stopnišču pojavila hišnica?"

Obtoženec: "Zato, ker sem mislil, da je moja žena."

VAŠA PRVA TURISTIČNA AGENCIJA

Vam more nuditi odlične ugodnosti in najnižje cene za vse vrste potovanj, za skupinska potovanja pa še posebne popuste.

- * Kdor želi, more za potovanje v Jugoslavijo in nazaj izbrati
- * Na izbiri so seveda tudi druge zračne in morske linije za potovanje kamor koli po svetu.
- * Dokumente za Vaše potovanje in dokumente za prihod Valih rojakov v Avstralijo urejamo brezplačno.

MELBOURNE — BEOGRAD — MELBOURNE
ali tudi samo na eno stran
MELBOURNE — RIM — LJUBLJANA — ZAGREB
POTOVANJE OKROG SVETA SAMO \$718.10
(Melbourne — Amerika — Jugoslavija — Melbourne)
POSLUŽUJTE SE VAŠE POTNIŠKE AGENCIJE

PUTNIK

72 Smith Street, COLLINGWOOD, Melbourne
POSLUJEMO VSAK DAN, TUDI OB SOBOTAH, OD 9. — 7.
TELEFONI: 419-1584, 419-2163, 41-5978, 44-6733
V tiradu: P. Nikolich, N. Nakova, M. Nikolich in I. Adamič

ZELITE

uređiti in oplešati kuhinjo ali kopalnico?
Obrnite se na domače podjetje

MARTIN ADAMIČ

8 Dixon Street, Malvern, Vic. 3144
Telefon: 50-3905

V razprodaji imamo veliko zalogo
keramičnih ploščic vseh vrst po zelo
zmerni ceni.

Priporočamo se za večja ali manjša dela!

Po treh deževnih dneh je gost sklenil, da predčasno
odide in je zahteval račun.

"Kaj vam pri nas ne ugaja več?" je vlijudno vprašal
hotelir.

"Ugaja že, ugaja. Toda doma dežuje ceno", je
odgovoril gost.

Sodnik: "Ste bili zadnje čase kdaj kaznovani?" —
"Za deset let nisem bil pred sodiščem," odgovori
obtoženec — "Morete to dokazati?" — "Kar vpra-
šajte kaznilnico! Pretekli teden sem prišel iz nje
po odsluženju kazni desetih let", odgovori obtoženec.

Želite domačo postrežbo po zmerni ceni in v
slovenskem jeziku?

CONTINENTAL

G A L A

RESTAURANT

201 Brunswick Street, FITZROY, Victoria

Vam je na razpolago vsak dan od 12 — 2
in od 5 — 9:30 — razen ob nedeljah

Za posebne prilike (poroka, krstitev, rojstni
dneve, obletnice . . .) se pogovorite z lastnikom!

Prostora je za štirideset oseb.

Priporočata se

EMIL in STANISLAVA FATOVIČ

Telefon: 41 3651

"Kaj si res ne želite nič boljšega kot tole postopanje
po cestah?" oponese gospa prosjaku.

"O, seveda si! Včasih si zaželim, da bi imel avto in
bi se vozil od hiše do hiše . . ." odgovori prosjak.

Laskač: "Neverjetno, gospa, a moram vam reči: vsak
dan ste mlajša."

Gospa: "No, no, nikar tako ne pretiravajte!"

Laskač: "No ja, pa recimo: vsak drugi dan!"

TURISTIČNA AGENCIJA

Theodore Travel Service P/L

66 Oxford St., (Darlinghurst), Sydney, 2010.

Tel.: 33-4155

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE
ALI PISARJE:

● mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb

● pri nas dobite najcenejše možne vozne karte

● urejamo rezervacije za vsa potovanja po morju in zraku — širom sveta

● izpolnujemo obrazce za potne liste, vize in druge dokumente — brezplačno.

● organiziramo prihod vaših sorodnikov in prijateljev v Avstralijo

● geslo naše agencije je: resnost, poštenje in sigurnost.

*Bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano
agencijo, katera objavlja veliki Q za Qantas*

V uradu:
RATKO OLIP

DR. J. KOCE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101

TELEFON: 86-8076

SE JE ČAS ZA BOŽICNE PAKETE!

1. BOŽIČ JE PRED VRATMI! ZA NAROČILA BOŽIČNIH PAKETOV UPORABITE NAŠE CENIE, KI SMO GA OBJAVILI V OKTOBRSKI ŠTEVILKI MISLI! ČE GA NIMATE, VAM GA PO ŽELJI POSLJEMO. POBITITE Z NAROČILI
2. Obrnite se na nas, če hočete imeji pravilne prevode dokumentov. Rojakom, ki prihajajo v Avstralijo iz Nemčije ali Francije, lahko napravimo prevode iz nemščine ali francoščine v angleščino in obratno.
3. Pomagamo vam, če hočete dobiti v Avstralijo svojega sorodnika ali prijatelja. Sploh se obračajte z zaupanjem na nas po nasvete v kakršni koli zadevi. Naše izkušstvo, ki smo ga nabrali tekom več kot 20 let v Avstraliji, Vam bo prišlo prav.
4. Darilne pošiljke (pakete) se vedno hitro, solidno in uspešno izvršujemo. Po želji Vam pošljemo cenik.

Zastopnik za Victorije

Mrs. M. PERSIČ

40 CROMWELL STREET,
CAULFIELD, VIC., 3162

Tel: 53-1997

Zastopnik za N.S.W.

Mr. R. OLIP

63 MONCUR ST.,
WOOLLAHRA, N.S.W.

Tel. 32-4886

Zastopnik za Queensland

Mr. J. PRIMOŽIČ

39 DICKENSON ST.,
CARINA, QLD., 4152